

rudniška četrtinka

glasilo četrtne skupnosti Rudnik, MOL

letnik XVI • številka 2 • 29. november 2019 • naklada 5400 izvodov

ISSN 2712-2425

9 772712 242009

UVODNIK

Ob koncu leta je čas za pogled nazaj. Se oziramo v preteklost, v leto, ki se končuje, s ponosom, navdušenjem? Zagotovo. Rudniška Četrtnica, ki smo jo posvetili pregledu opravljenega dela, potrjuje, da je bilo v naši okolici postorjenega veliko. Čeprav izzivov za prihodnost ne manjka. Ne svetnikom, ne nam, ki ustvarjamo Četrtnico.

In za razliko od prejšnjih glasil, smo se tokrat odločili še za en korak - tokrat se ne posvečamo zgolj izvedenim in napovedujočim se projektom ali dogodkom. V središče tokratne številke smo postavili ljudi. Tiste, ki jih srečujete na svojih poteh po četrtni skupnosti, pa morda zanje niti ne veste, da skrivajo v sebi zanimive zgodbe, velike uspehe, smelega načrta. Prav je namreč, da tistim, ki tako ali drugače v naši sredini puščajo pečat, posvetimo kakšno besedo več. Skupnost smo namreč najprej ljudje, povezani z različnimi vezmi - smo sosedje, sošolci, se srečujemo zgolj na ulici ali pa iščemo mir na istih barjanskih pešpoteh in se zatekamo po mir med drevesa na Golovcu. Povezujejo pa nas tudi skupni cilji, življenje v naši skupnosti narediti čim lepše, polno in lagodno.

Upam, da si v prihodnjem letu pozdrave čim večkrat izrečemo tudi v živo, ne le prek vrstic, zapisanih na teh straneh. In naj bo leto, ki že glasno napoveduje svoj prihod, čim bolj uspešno.

Maruša Penzeš glavna in odgovorna urednica

Plečnikova mojstrovina, cerkev sv. Mihaela na Barju
Foto: Tilen Šinkovec

KAZALO

Četrtna skupnost: Leto 2019 v ČS Rudnik	3
Naši krajan: Marjan Jernej Virant	6
Šport: Žoga, športno igrišče, koš, košarka	7
Šport: Mlad vsestranski športnik	8
Šport: Če bi Ljubljana govorila	9
Kultura: Utenisilia nekoč. ALUO danes	10
Kultura: Knjižnica	10
Kultura: Ana Rupar: glasba nas povezuje	11
Kultura: Tu je naša svoj dom	12
Okolje in varnost: 7 pravil za ravnanje z odpadki	14
Družabno: Srečanje	16
Okolje in varnost: Botanični vrt	16
Izobraževanje: Vsi smo oskarjevci	18
Izobraževanje: Šolska vrata so dobrosrčnim vedno odprta	19
Izobraževanje: Narava je najboljša učiteljica	21
Ustvarjanje: Potica iz BIC Ljubljana	22
Ustvarjanje: Figurica iz polimerne mase	24
Dejavnosti društev v ČS Rudnik	25
Izbira gasilnega aparata za vaš dom	27

RUDNIŠKO ČETRRTINKO SO ZA VAS PRIPRAVILI

Izdajatelj: Mestna občina Ljubljana,
Četrtna skupnost Rudnik,
Pot k ribniku 20, Ljubljana
Tel.: 01/428 03 45
Faks: 01/427 33 07
e-pošta: mol.rudnik@ljublana.si

Uredniški odbor: Maruša Penzeš (glavna in odgovorna urednica) in Silvica Erlih (zunanji sodelavki) ter članici Sveta ČS Rudnik Katarina Juvanc Šinkovec in Aliana Moscatello.

Številka izdaje: Letnik XVI, številka 2, 29. november 2019

Naklada: 5200 izvodov

Glasilo prejmejo vsa gospodinjstva v Četrtni skupnosti Rudnik, MOL, brezplačno.

Rudniška Četrtnica, glasilo Četrtni skupnosti Rudnik, je vpisana v razvid medijev, ki ga vodi pristojno Ministrstvo RS, pod zaporedno številko 779, ISSN 2712-2425.

Slika na naslovnici: Damjan Možina, Sup Klub

Leto 2019 v ČS Rudnik

Čeprav nemalokrat slišimo, da bi v četrtni skupnosti bili lahko bolj aktivni in naredili več, se tisti, ki soustvarjamo program in dejavnosti četrtne skupnosti s tem ne strinjamo. Za eno in pol zaposleno strokovno sodelavko na enoti ČS Rudnik, svetnike in zunanje sodelavce, ki delujejo v svojem prostem času, ter za društva, ki poleg svojega rednega programa redno sodelujejo s četrtno skupnostjo, je izvedenega zares veliko. Tudi mi bi bili veseli, če bi se kakšni projekti hitreje izvedli, a to žal pri velikih projektih no odvisno od nas. Zato pa smo veseli vsake najmanjše novosti, vsakega odpravljenega problema in vseh projektov, ki so namenjeni našim sokrajanom.

V ČS Rudnik poleg Sveta četrtne skupnosti delujejo tudi odbori in sosvet, ki so v pomoč Svetu četrtne skupnosti pri delu. V njih sodelujejo tudi krajanji, ki niso voljeni v Svet ČS, kar nam omogoča, da smo še bolj povezani s krajanji, njihovimi potrebami, željami in problemi.

Ne samo pri nas, tudi v drugih četrtnih skupnostih je vedno največ pobud za ureditev prometne infrastrukture, zato ima pri nas največ dela **Odbor za prometno infrastrukturo, gospodarske dejavnosti in urbanizem**, ki se tudi večkrat na leto sestane ter prouči prispele pobude in si jih, če je le možno, ogleda tudi na terenu. Odbor sestavljajo svetniki, Ljubo BAŠA (predsednik), Dušan BRESKVAR, Pavel KLAVS, Vladimir GLAŽAR, Maja RUS in zunanji člani dr. Bogomir GORENŠEK, dr. Alojzij JUVANC, Jerneja KONČAN BABIČ in Marjan Jernej VIRANT.

Na pobudo ČS Rudnik, krajanov, društev in zavodov in s pomočjo strokovnih služb MOL, so bili leta 2019 izvedeni naslednji projekti:

- Prometna ureditev Ulice borcev za severno mejo in Melikove ulice
- Ureditev umirjenega prometa na Cesti ob dolenski železnici, ob vrtcu Orlova, na Melikovi ulici in Ulici borcev
- Ureditev parkirnih mest
- Napeljava vodov za optično omrežje
- Ureditev avtobusnih postajališč (nadstrešnica, klopica)
- Urejeno novo igrišče ob enoti Jurček Vrtca Galjevica
- Zaris prehoda za pešce na lžanski cesti
- Postavljena je postaja Bikelj pri ZD Rakovnik
- Postavitev 3 klopic pri nogometnem igrišču na Rakovniku
- Vzdrževanje drugih klopic po četrtni skupnosti
- Sanacije udarnih jam, parkirišč
- Postavitev otroških igral na OŠ Oskarja Kovačiča, namenjenih šolarjem in krajanom
- Začetek urejanja Golovca – projekt URBforDAN
- Predstavitev projekta Centra barje in dogovori z domicilnimi društvi
- Pri strelišču se je uredilo plačljivo parkirišče

- Urejanje problematika smeti ob ekoloških otokih
- Postavitev prikazovalnikov »Vi vozite« za namen ugotovitve prekoračitve hitrosti na več lokacijah
- energetska sanacija Vrtca Galjevica in Podružnične šole Rudnik

Drugi projekti in aktivnosti, ki so v teku:

- Poplavna varnost v ČS
- Urejanje Kolesarskih poti
- postavitev otroških igral na Rudniku
- postavitev dodatnih trim otokov v ČS
- Ureditev pešpoti ob Galjevcu
- Ureditev koloparka
- Izgradnja kanalizacije, projekt aglomeracij
- Ureditev lžanske ceste

Čeprav je delo **Odbora za družbene dejavnosti, zdravje in šport** javnosti manj opazno, se lahko na tem področju pohvalimo, da smo zelo dejavni.

Člani odbora, mag. Andreja TROPAN (predsednica), Katarina JUVANC ŠINKOVEC, Andreja VRTAČNIK-KREMŽAR, Jolanda GREGOR LESKOVIC, Aleksander ROZMAN, Alojz MLAKAR (člani Sveta ČS Rudnik), Žiga ČERNE (Športna zveza Ljubljane), Silvica ERLIH (Društvo Šola zdravja), Marjan STRLE (Turistično društvo Barje), Barbara NOVINEC (vrtec Galjevica), Darijan TROJAR (OŠ Oskarja Kovačiča) skrbimo za organizacijo dogodkov, izvedbo projektov, vsak na svojem področju in za koordinacijo med vsemi sodelujočimi. Skrbimo za povezovanje med društvi, zavodi v četrtni skupnosti in med ostalimi ljubljanskimi četrtnimi skupnostmi ter z oddelki, službami in podjetji MOL.

Tako ČS Rudnik spodbuja dela v društvih in spodbuja društva k vključitvi v lokalno okolje z delavnicami, predavanji, predstavitvami in drugimi dejavnostmi. Odbor je zadalžen za organizacijo družabnih dogodkov v četrtni skupnosti, ki jih ČS Rudnik izvaja v sodelovanju z društvi in zavodi.

Barjanske žabarije so uspešnica. Pa tudi, če lije dež.

Aktivnosti ČS Rudnik v povezovanju z društvi in zavodi:

- Organizacija in izvedba Dneva ČS Rudnik v sodelovanju z ZŠD Krim
- Sofinanciranje brezplačnih delavnic za krajanje v izvedbi ustvarjalnega društva Poligilda
- Organizacija brezplačne kuharske delavnice za člane društev v BIC-u
- Obdaritev otrok na Pravljicnem decembru, v organizaciji in izvedbi Vrta Galjevica in OŠ Oskarja Kovačiča
- Obdaritev Vojnih invalidov z Društvom vojnih invalidov Ljubljana
- Obdaritev starostnikov z Društvom upokojencev Krim Rudnik
- Izvedba protipožarnih delavnic za mladino v sodelovanju s PGD Barje in PGD Rudnik
- Vožnja s konjsko vprego s Konjerejskim društvom Barje
- Izobraževanje v sklopu preživetja v naravi, orientacije in prve pomoči v organizaciji Društva tabornikov rod Podkovani krap
- Izvedbe drugih predavanj, posvetovanj, druženj, turnirjev, delavnic

Na Barju, tam, kjer se stikata vas in meso, je gostovala Jesenska tržnica.

- Sodelovanje z zavodi in centri - OŠ Oskarja Kovačiča, Vrtec Galjevica, DCA Rudnik, Zavod Bob, Zavod Nefiks, Šport Ljubljana, Zavod za oskrbo na domu, Rdeči križ, Mestna knjižnica Ljubljana, ...
- Sodelovanje s službami MOL – VoKa Snaga, Energetika, ...

ČS Rudnik sodeluje tudi z vsemi drugimi društvi in zavodi, ki so tudi sami pripravljene na sodelovanje. Seznam vseh društev je v seznamu društev, za vse informacije od njihovem delu, sodelovanju z njimi ipd. se lahko obrnete direktno na njih.

Med najaktivnejšimi društvi so, že po svoji dejavnosti, športna društva, večino jih lahko najdete v Parku Rudnik (Športna dvorana Krim, Kajak kanu center Livada, Igrišča Krim Rudnik, Strelišče) in drugih športnih objektih in manjših dvoranah in na šoli. Športna društva izvajajo tudi brezplačne programe in delavnice za sodelujoče, več o tem lahko preberete na naši spletni strani. V letu 2019 smo še posebej sodelovali s Turističnim društvom Barje, ki letos obeležuje 30 let delovanja. V društvu vsako leto organizirajo spomladansko Čistilno akcijo in Pohod po barju, junijske **Otroške barjanske žabarije**, Jesensko tržnico in de-

Zmagovalci natečaja mojareka.si.

cembrsko Srečanje pod smreko. Letos se lahko pohvalijo tudi z zmago v konkurenci 42-ih čistilnih akcij po Sloveniji - v okviru natečaja **Moja reka.si**.

V OŠ Oskarja Kovačiča in Vrtcu Galjevica krajanje lahko obišejo tudi družabne dogodke, ki niso namenjeni samo učencem, otrokom in starejšim temveč vsem generacijam. V projektih se šola in vrtec odlično povežeta, za kar se ravnateljicama, ga. Olgi Kolar in ga. Barbari Novinec zahvaljujemo. Dobrodelni košarkarski tekmi sta namenjeni zbiranju sredstev za Šolski sklad in vrtčevsko Fundacijo Vila Galja, vsakoletna revija pevskih zborov šole in vrta na Rakovniku je vedno bolj obiskana, zbiranje pribojškov za otroke in Pravljicni december, z obdaritvijo otrok, pa

Oskarjev pohod je bil letos izveden drugič. In po poteh Golovca se je letos sprehodilo še več pohodnikov kot lani.

sta že stalnica sodelovanja obeh zavodov in ČS Rudnik. Šola je letos poskrbela za novost, učitelji so nam vsem pripravili **Večer poezije**, že drugo leto so izvedli **Oskarjev pohod**, nekaj let pa že organizirajo tudi Smučarski sejem. Ker imamo vsi veliko idej za družabne prireditve obljublamo še kakšno novost.

Pojoči otroci iz vrtca, nižje in višje stopnje osnovne šole, pa tudi učitelji, napolnijo cerkev do zadnjega kotička.

Sosvet za varnost nam že z imenom pove, čemu je namenjen. Sosvet ves čas spremlja in nadzoruje problematiko varnosti v četrtni skupnosti na vseh področjih, saj so člani gasilci, predstavnik policije, mestnega redarstva in ravnateljica osnovne šole. Člani sosveta, ki se sestaja po potrebi so: Robert OKORN (predsednik), Ljubo BAŠA, Pavel KLAVS, Anton GROŠELJ, Aliana MOSCATELLO, Žiga SKVARČA (člani Sveta ČS Rudnik), Igor DRAŽIČ (Mestno redarstvo), Olga KOLAR (OŠ Oskarja Kovačiča), Dejan ŽAGAR (Policija)

Večer poezije je privabil številne ljubitelje lepe besede.

Uredniški odbor se vam predstavi ob vsaki izdaji glasila Rudniška četrtinka. Sestavljajo ga Maruša PENZEŠ (glavna urednica) in Silvica ERLIH (zunanji sodelavki) ter članici Sveta ČS Rudnik Katarina JUVANC ŠINKOVEC in Aliana MOSCATELLO.

Tokrat so se v odboru odločili, da posvetijo več pozornosti tudi krajanom - in ne zgolj projektom in dogodkom -ki tako ali drugače zaznamujejo našo četrtno skupnost. Od odličnih športnikov, kulturnikov do tistih, ki so gonilo sprememb v naši sredini. Izbor ni bil lahek, tokrat zato v Rudniški četrtinki lahko spoznate prvi sveženj obrazov, ki jih srečujemo na naših ulicah, in skrivajo zanimive zgodbe. Za prihodnje številke pa bomo veseli tudi vašega namiga, koga iz svoje sredine bi želeli še bolje spoznati.

In ker je to zadnja številka preden zakorakamo v novo leto, vam v imenu vseh, ki sodelujemo pri delu v četrtni skupnosti, želimo Srečno novo leto!

Četrtna skupnost Rudnik meri 2548 hektarjev. Po zadnji podatkih pa šteje 14 126 prebivalcev.

Prepoznani tudi zunaj naše ČS

Vsako leto, ko na začetku leta Mestna občina Ljubljana objavi razpis za kandidate za najvišja priznanja mesta Ljubljana, iščemo posameznike ali društva in zavode v naši četrtni skupnosti, ki s svojim delom in udejstvovanjem v lokalni ali širši skupnosti izstopajo in so zgled. Kandidaturo lahko vložijo prav vsak, zato bodite meseca marca pozorni na nov razpis.

V zadnjih letih so plaketo glavnega mesta dobili, Ljubo Baša, dr. Alojzij Juvanc in Botanični vrt Univerze v Ljubljani, letos pa sta nagrado glavnega mesta Ljubljane prejela SMC Rakovnik in Marjan Jernej Virant.

Marjan Jernej Virant je nekdanji mestni svetnik, dolgoletni svetnik četrtne skupnosti Rudnik, aktivni član Društva upokojencev Krim Rudnik in nepogrešljiv vir podatkov o ljudeh in življenju v naši četrtni skupnosti. Zato smo veseli, da še vedno sodeluje kot zunanji član odbora sveta naše ČS.

Pravite, da ste upokojenec, ki kar ne zna biti pri miru, drži?

Aktiven sem pri društvu upokojencev Krim Rudnik, v četrtni skupnosti Rudnik pa od lanskega leta sodelujem kot zunanji član v Odboru za prometno infrastrukturo, gospodarske dejavnosti in urbanizem. V lokalni skupnosti pa sem aktiven že skoraj 70 let, od 1980 sem več mandatov predsedoval Svetu Krajevne skupnosti Rudnik, en mandat in pol sem bil mestni svetnik, tri mandate tudi svetnik ČS Rudnik.

Kaj je vaš največji uspeh?

Zadnji dosežek in sicer to, da smo na Rudniki tretji v Ljubljani dobili Dnevni center aktivnosti za starejše, v preteklosti pa sem pripravil »do cilja« več projektov: že več kot 50 let pa je od tega, ko smo dobili vodovod do vsake hiše (tudi na višje ležečih predelih), vsaka hiša je dobila telefonski priključek, zgrajeno je bilo prvo asfaltno igrišče pri PŠ Rudnik, v začetku osemdesetih smo, po referendumu, v samo enem letu in pol asfaltirali 5 km cest na Rudniku, v zadnjih letih pa sem se zelo zavzemal za nove mrliške vežice, ki smo jih dobili na pokopališču Rudnik, sledi še širitev pokopališča na Rudniku. Še naprej se zavzemam, da bi do Rudnika dobili povezane kolesarske in urejene pešpoti. Z ureditvijo kanalizacije na Gornjem Rudniku se komunalna ureditev po vseh teh letih končno zaključuje. To so samo tisti projekti, na katere sem ponosen, da sem pomagal, da so se dokončali, ki se tičejo naše četrtne skupnosti. Dejaven pa sem bil na širšem področju. Moda bi omenil le, da smo, ko sem bil vodja Referata za gozdove oz. gozdarski inšpektor, posadili več kot 7.000 sadik iglavcev iz lastne drevesnice na Igu. Kasneje, kot direktor zadruge na Igu, pa sem pripomogel k pospešitvi oživitve konjereje na južnem delu Barja, za kar sem prejel tudi več priznanj tedanje zadržne zveze.

Marjan Jernej Virant, nekdanji četrtni svetnik

Kje v naši četrtni skupnosti ste doma?

Verjetno ste iz mojih dosedanjih odgovorov že ugotovili, da najbolj na Rudniku.

Se spomnite prvih korakov v krajevni skupnosti?

Se. Začel sem leta 1975 v Krajevni skupnosti Krim Rudnik. Kasneje smo se razdelili na 5 krajevnih skupnosti. Takrat smo naredili stavbo na Rudniku in pomagali pri urejanju dokumentov za legalizacijo objektov.

Kako je okolica, v kateri živite, vplivala na vas?

Najbolj je name vplivala narava. Golovec. Rad imam naš Golovec, vsak dan grem na sprehod. Zato sem po 2. svetovni vojni aktivno sodeloval pri ureditvi poti, ki pelje čez Golovec. Danes nosi ime Pot čez Golovec, za domačine bo za vedno Italijanka. Prizadeval sem si tudi za ureditev poti PST, sodeloval sem pri nastajanju in urejanju vlek po Golovcu po žledu, pri pogodovanju.

Lepo se počutim tu. Rad imam naravo, Golovec, Ljubljansko barje, tudi barje imam rad, ni kaj ... Prijetno okolje in ljudje, kaj češ lepšega.

Vam je kak dogodek ali kotiček ostal še prav posebej v spominu?

Od dogodkov pa se spomnim enega velikega, no, za naše čase tako velikega, da se mi je vtisnil v spomin za celo življenje. Ko se je delala Dolenjska cesta, je bila na enem delu postavljena baraka, za potrebe brigad. Ko je bila cesta zgrajena, je ta baraka ostala, mi pa smo dobili prostor za igre.

Ali pa ta iz zime 1940/41, ki je tako rekoč neponovljiva. Ljubljana je bila tako zamrznjena, da smo se med Prulami in Trnovim sprehajali po ledu.

Bi s našimi krajanji podelili kak nasvet?

Vsakodnevno gibanje je pomembno v vseh obdobjih življenja. Gibajte se vsak dan! Jaz vas povabim na Golovec, na Orle.

Žoga, športno igrišče, koš, košarka

Pogovor z Aljošo Žorga legendo košarke razkrije zgodovino malega, suhega, visokega fantka, ki z odprtimi usti in očmi gleda samo koš nad svojo glavo v želji, da bi tudi on dosegel koše kot izkušeni košarkarji. Kot otrok je bilo igrišče Tivoli njegova igralnica in razvedrilo, saj so z družino živeli v Šiški. Pod koši na košarkarskem igrišču je bil nepremagljiv, zato so ga opazili tudi trenerji in ga povabili v košarkarski klub Ilirija. Sedemletni pionirček je uspešno preigral starejše igralce, vodil igro in dosegel odlične rezultate. Visok in suh mladenič, poln energije in veselja do košarke je pritegnil trenerje, da so spoznali talent košarkarja. Ponosen je, da njegova izkaznica nosi letnico 1954.

Intenzivni treningi so ga pripeljali v mladinsko in državno reprezentanco. Avgusta 1968 je pri sedemnajstih letih odšel v ZDA kot državni reprezentant. Prvič je spoznal ligo NBA in Coca-Colo, videl svoje idole in se udeležil zadnjega koncerta Beatlesov. Poleg tega pa ga je prevzela tudi jazz in blues glasba. Treningi, dogodki in spoznanja iz ZDA so v 201 centimetrov visokem košarkarju vzbudili željo po še večjem uspehu in ga pripeljali do državne reprezentance. Amaterski košarkarji v modrih dresih jugoslovanske državne reprezentance so na poletnih Olimpijskih igrah 1968 v Mehiki dobili srebrno medaljo, dve leti kasneje na svetovnem prvenstvu v Ljubljani zlato, kjer so premagali predhodne svetovne prvake Američane, na kar je Aljoša še posebej ponosen. Leta 1971 na evropskem prvenstvu v Nemčiji pa so pra v tako osvojili srebrno medaljo. V letih od 1967 do 1971 je igral na osemdesetih tekmah, leta 1970 pa dosegel kar 25 košev na tekmo.

V KK Ilirija in kasneje v KK Olimpija so v nadobudnem mladeniču, zaljubljenem v košarko odkrili izvrstnega in kakovostnega igralca z veseljem do igranja in pripravljenim na dosežke v športu, saj v tistem času športniki niso bili deležni posebne prehrane za doseganje moči in večjih kapacitet mišic.

Od košarke v Maxi

Kot legenda in odlični športnik je bil leta 2012 sprejet v Hram slovenskih športnih junakov. Po končanem aktivnem delovanju v košarki se je zaposlil kot direktor Maximarketa, na kar je še vedno zelo ponosen, saj je bila blagovnica v takrat najlepša in največja v Jugoslaviji in sosednjih državah. Živel je z blagovnico, uspešno reševal vse probleme kljub pomanjkanju izbire artiklov za prodajo in investicijski sredstev. Z vsemi 600 zaposlenimi je preživel veliko časa, zato se ga še danes spominjajo s spoštovanjem. Med njegovim direktovanjem je Maximarket postal največja nakupovalna hiša z lastnim parkiriščem in pekarno, ki je nudila sveže pecivo in kruh. Ponosen je, da Maximarket še

vedno ostaja na visokem nivoju kljub spremembam v nakupovanju.

Danes upokojeni košarkar je rekreativec, ki skrbi za svojo kondicijo in ostaja aktiven v športu. Telovadba, vožnje s kolesom, sprehodi po ožji in širši okolici mu dajejo moč in energijo za uspešno starost.

Ljubezen do fotografije

Njegov hobi je fotografija, ki ga je prevzela tako močno, da uživanje v naravi spremlja s fotoaparatom in svoje znanje nadgrajuje s fotografiranjem. V naši četrtni skupnosti ga očarajo lepote barja, Golovca, Krma in Pot spomina in tovarštva. Navdušen je nad svojo okolico in bližino centra Ljubljane, avtoceste in nakupovalnih središč. S prijatelji se srečujejo na košarkarskih igriščih, med drugim tudi na Kajak-Kanu klubu, ki je v njegovi bližnji okolici. Veseli ga, da se na klubu odvijajo različne športne dejavnosti in druga druženja. To predstavlja rekreacijsko središče, ki po srcu združuje stare in mlade. Želi si, da bi ob Ljubljani nastal rekreativni center, namenjen druženju in rekreaciji. Predlaga, da se ob Poti spominov in tovarštva, ob Ljubljani v stičišču z lščico uredi kopališče in zeleno površino spremeni v park.

Ni mu vseeno, kako živimo

Stanuje ob cesti, ki vodi do kluba in bistroja v Ljubljani, ki je preozka za povečan promet, zato ponovno predlaga, da se postavijo ležeči policaji, in da se omeji hitrost vozil na 30 km/h. Želi si, da bi nastalo lepo naselje s potmi za sprehajanje in vožnjo s kolesi v okolici lžanske ceste in Peruzzijeve ulice. Meni, da so vrane na Ljubljanskem barju preveč namnožile in s tem povzročile izumiranje drugih vrst ptic, kar spremlja z rednim fotografiranjem poti vran, ki zvečer odletijo proti ljubljanskemu gradu in se vračajo v jutranjih urah na barje.

Zaključil je z mislijo o odličnem, nadobudnem mladeniču Luki Dončiču, ki je poseben košarkarski biser in je postal mega svetovni zvezdnik. Je poseben košarkar, ki je nepremagljiv pod košem, njegove trojke, igra v centru, njegovi skoki in podaje pa so rešitev za odlično igro. Njegova moč, pozitivnost in uživanje v igri, ga uvrščajo med najboljše košarkarje na svetu. Mladim košarkarjem Žorga svetuje, naj postanejo močni, saj z dobro prehrano pridobivajo moč in mišice za lepe dosežke v športu.

Napisala: *Silvica Erlih*

Fotografije: Arhiv Aljoše Žorga

Mlad vsestranski športnik

Mlad fant se je z nasmehom na ustih pred leti pripeljal na Kakjak Kanu klub. Ob uri, ki je za mladeniča njegovih let precej zgodnja, in se pridružil telovadbi Društva šole zdravja Ljubljana – Livada. Z veseljem so ga sprejeli, saj je zelo malo mladih ljudi, ki bi ob 7.30 uri zjutraj prišli telovadit med starejše. Po vrh vsega pa še z zanosom in nasmehom na obrazu. In po jutranjem pozdravu in predstavitvi članov so izvedeli, da je mu ime Aljaž.

Aljaž Ocvirk je vsestranski športnik, ki premaguje vse ovire. Z le eno roko igra namizni tenis, košarko, vozi kolo in je aktiven pri večini drugih adrenalinskih športov. Z užitkom igra namizni tenis pri ČS – Krim, sodeluje pri gorskem kolesarstvu, igra pikado, košarko. Srečamo ga tudi v športnih dvoranah po Ljubljani in na Golovcu, kjer vsak dan sprehaja lovske pse. Orle so mu velik izziv, saj štampiljka na cilju govori o predanosti, da v vsakem vremenu premaguje ovire. Osvojil je že 10 gorskih vrhov in kot udeleženec akcij LPP se aktivno rekreira in s tem vzdržuje svojo kondicijo ter uživa v naravi, ki je zanj nenadomestljiva. Kot turistični tehnik si je v svoji sobi uredil mizo z vsemi zemljevidi in računalnikom, s katerimi si pred vsakim odhodom na novo

lokacijo izriše in pripravi načrt za čim bolj uspešen doseg cilja. S kolesom je prevozil celotno Slovenijo in veliko gorskih vzponov v Švici in Italiji, kamor se vedno znova rad vrača. Vsako leto, se povzpne tri tisoč metrov višine in uživa v prelepem pogledu na zasnežene vrhove.

Prevozil je okolico Sankt Moritza, bil je v Davosu, Luvigliano v Italiji, ga vedno pričaka pripravljen, saj je tam njegova baza, od koder se s kolesom odpravi užitkom naproti. Ni samo kolo njegovo veselje, ampak tudi igranje in tekmovanje v namiznem tenisu.

Aljaž Ocvirk
vsestranski
športnik

Zanj ni ovir

Doma med prijatelji in v dvorani Krim z veseljem odigra partijo namiznega tenisa. Privlači ga košarka, saj s svojo višino in mladostjo z lahkoto zadane na koš in premika ovire s svojo roko. Druženje v dvorani in pred njo je nekaj neprecenljivega.

Kot otrok je je treniral plavanje in vaterpolo. Družina ga je vedno spodbujala, kljub njegovi bolezni. Vsakodnevno sprehajanje lovske pse po Golovcu, med drevesi in skrb za pse je njegova rehabilitacija in uživa v naravi. Močna povezanost z družino mu vliva moč, da dosega svojo voljo do športa.

Najlepši dogodek v življenju, ki se ga bo spominjal vse življenje je prvi gorski kolesarski vzpon na 3000 metrov, kamor je pripeljal hitreje kot bi prišel peš in pogled na ledenike, ki osupnejo in preženejo vso utrujenost.

Pomoč mladim invalidom

Turistični biroji, zemljevidi, kulturno izobraževanje so njegova vsakodnevna strast in želja po novih dogodivščinah. Koncerti v filharmoniji ga duševno dvigajo, ogledi filmov, druženje z vrstniki, pomoč mladim invalidom pa je njegovo vsakdanje življenje. Ostaja sam svoj, glasna glasba ga vznemirja, zato uživa v druženju s športniki vseh starosti.

Jutranja telovadba je zanj dober začetek dneva, zato je nikoli ne izpusti. V jutranjih urah se s kolesom odpravi tudi v ostale ljubljanske četrtne skupnosti in se pridruži skupini telovadcev. Življenja v hiši z vrtom, uživanja v naravi ne bi nikoli zamenjal za stanovanje v bloku, saj bi ga tako življenje utesnjevalo. Želi si, da bi v ČŠ Rudnik obnovili pločnike, popravili poti na Golovec, da bi ob Ljubljani tekla kolesarska steza in lepša pešpot.

Z veseljem bo z vami odigral partijo namiznega tenisa in telovadil zjutraj v vsakem vremenu. Srečamo ga v dnevnem centru, kjer igra namizni tenis ali v ČŠ Krim ter na Golovcu in Orlah. Prijeten mlad fant, ki tudi svoje prijatelje navduši za telovadbo, igranje namiznega tenisa, košarke ali ogleda dobrega filma in poslušanja koncerta v filharmoniji.

Napisala: *Silvica Erlih*

Fotografije: *Aljaž Ocvirk in Silvica Erlih*

Če bi Ljubljana govorila ...

Ljubljana mirna, tiha, lepa, pa tudi divja, deroča reka, ki teče skozi našo Ljubljano, predmestje in Barje. Občudovana je bila že v času dr. Franceta Prešerna, ki jo je tako lepo opisal v Povodnem možu. Cehovski obrtniki so nepoštene obrtnike v košarah namakali v Ljubljani. Bila je vodna cesta za prevoz in dostavo lesa in blaga v mesto. Po njej so se v pradavnini prevažali z drevaki in preprostimi lesenimi čolni, ki so bili priležni ob bregovih Ljubljane.

Otroci, ki smo odraščali ob njej, ko je bila še čista, smo se radi igrali in zbirali ob bregovih, se v njej naučili plavati, in skakati - bregovi z ilovico so bili spolzki, deska nam je omogočala skoke v vodo. Ob tem pa smo občudovali veslače v kanujih in kajakah, ki so tekmovali med seboj. Z vesli so rezali to lepo mirno reko, polno ptic, rac in tudi rib.

Dolga zgodovina uspehov

Kajakaši, kanuisti so že leta 1931 ustanovili društvo Kajak Kanu Klub, ki še vedno domuje na isti lokaciji na Livadi. Močna volja in treningi so jih pripeljali do odličnih rezultatov v preteklosti in uspehe žanjejo še danes. Klub so povezale močne družinske vezi družine Žitnik. Brata Leon in Franci sta veselo veslala po Ljubljani, tekmovala med seboj in Franci je leta 1972 odšel celo na olimpijske igre v München. Tekmovati sta začela že leta 1951 in v letih 1955, 1956, 1959 dosegala odlične rezultate. Franci je sodeloval na vseh svetovnih prvenstvih in se udeležil tekmovanj v različnih evropskih državah. Ponosen je, da je osemkrat zmagal

na svetovnih prvenstvih. Po njegovih stopinjah je na pot športnih uspehov stopil stopil sin Boštjan, kot mladinski prvak in kasneje olimpijec iz Barcelone, kjer je bili zelo uspešni. Pokali in medalje govorijo o uspehih, odrekanju in veselju do veslanja. Leta 1989 je v Ameriki na svetovnem prvenstvu v kategoriji 3x C1 dobil bronasto kolajno, leta 1992 je odšel na olimpijske igre v Barcelono, kjer so bili ekipno zelo uspešni, njemu pa srebro ušlo za las. Že naslednje leto 1993 je v Italiji na svetovnem prvenstvu postal prvak in zasedel 1. mesto. Mnogo naših športnikov se je vedno uvrščalo med najboljše kanuiste in kajakaše in poneslo po svetu dober glas.

Veslanje je življenje

Pogovor o življenju, delu, uspehu in željah Francija in sina Boštjana je poln spominov na tekmovanje. Še vedno veslata, v obeh je ostal močan športni duh, ki ga z veseljem prenašata na družino, prijatelje in znance. Franci je aktiven v vsakdanjem življenju, Boštjan se občasno odloči in zavesla po Ljubljani. Ponosna sta na svoje uspehe, Franci izpostavi tudi svojo ženo, ki mu je vedno v oporo, tudi ona je v mladosti veslala. Boštjanu pa njegovi uspešni otroci razveseljujejo življenje.

Franci je kot mlad fant vsak prosti čas preživel na klubu, kjer so leta 1951 modelirali čolne in jih preizkušali. To je bila za njega življenjska prelomnica, ki v njemu živi še danes in jo je uspešno prenesel na sina Boštjana, ki je celotno mladost posvetil kajaku, treningu in tekmovanjem.

Kako močne so športne družinske vezi, govorijo dejstva, da tudi danes oba uživata v hoji na Golovec, pohodu po PST, kolesarjenju po Barju. Uživata v naravi, v naravnem okolju. V užitek in veselje do naravnega okolja, kjer živita, so tudi povezave s prijatelji, sosedi, mladostnimi prijatelji. Družba s telovadci na Kajak-kanu klubu Livada Francija ohranja mladostnega. Zelo pomembno je druženje po telovadbi. Sprehod s psom po Golovcu ali PST oba povezuje z naravo. Franci z veseljem prisluhne željam po vožnji z čolni po Ljubljani, saj je Ljubljana njegova prva ljubezen. Največjo slabost izpostavi Ižansko cesto, saj je nevarna za vožnjo s kolesom in peš hojo. Želita si, da bi se lahko varno peljala do Barja ali odšla peš na Golovec in čimprej čakata, da se zgradi kolesarska steza ali pločnik ob Ižanski cesti.

To je naša Ljubljana in Kajak Kanu Klub Ljubljana, ki še vedno združuje mnogo športnikov in ljubiteljev vodnih športov, saj je sedaj vodna gladina polna kanujev, kajakov, supov in ladjic s turisti. Lepa in zanimiva je ta naša reka, polna skrivnosti in miru.

Napisala: *Silvica Erlih*

Fotografije: *Arhiv družine Žitnik*

Utenisla nekoč. ALUO danes.

Ljudje radi uživamo v obiskih drugih krajev. V njih iščemo navdih, sprostitve, izzive, zamisli. A pogosto se s prahom zastrti biseri skrivajo prav v naši neposredni bližini, le čas si je treba vzeti pa dvigniti pogled iznad mobilnika, ko se pelješ z ljubljanskim zelencem. Pa odkriješ prostor, ki govori zgodbo o razvoju, spremembah, kulturi in življenju prav tu v našem kraju. Pred domačim pragom.

Spomenik starim časom pa še stoji.

Za portalom se skriva pravi kvart, z več poslopiji, ki jih zdaj naseljujejo različne dejavnosti. Nekoč pa je bilo vse podrejeno enemu naročniku – tekstilni industriji.

Kdo se recimo še spomni, čemu je pripadal tisti opečnati dimnik od Dolenjski cesti, ki se dviga izpod Golovca? Nove generacije namreč ne vedo, da je pripadal tovarni Utenisla, dolgo časa je to ime nosila postaja mestnega potniškega prometa v bližini. V Utensiliji so oskrbovali z izdelki nekoč našo nadvse uspešno tekstilno industrijo. Simbol delavske moči pa je ob spremembi sistema bil med prvimi, ki je zaradi stečaja zaprla svoja vrata.

Delo v livarni ni nikoli presahnilo.

Na teh prostorih ni doma čarovnija. Tu domuje domišljija.

Prostori, ki so jih nekoč zasedali obrati znotraj tovarne, so v večini kar nekaj časa sameva. Le livarna je delovala tam neprekinjeno. Potem pa so celotnem kvartu novo življenje vdahnili talenti z Akademije za likovno umetnost, ki so se naselili glavno poslopije tovarne. Življenje pa se je prebudilo tudi v objektih v okolici, fundus, stortivene dejavnosti, podjetniški duh ... živijo v sožitju v prostorih tovarne, ki je z njihovo energijo vzniknila v novo življenje.

Knjižnica: branje, poslušanje in učenje za vsakogar

Ljubezen do knjige se rodi doma. Neguje pa se jo v knjižnici - domači, če ste zbiratelji, ali pa v javni, kot je ta naša, ki že dober čas deluje v prostorih ob Strelišču. Enota knjižnice Prežihovega Voranca je prostor, ki ga je vsaj enkrat obiskal prav vsak krajan - bodisi kot vrtilčkar, osnovnošolec ali pa kasneje, v iskanju gradiva za kakšno nalogo ali zbiranju čtiva za na dopust.

Knjižnica se nahaja v prvem nadstropju stavbe ljubljanskega Strelišča ob Dolenjski cesti na 300 m² površine. Knjižnična zbirka obsega 53.000 enot gradiva. Poleg knjižnega gradiva imajo v knjižnici tudi zbirko neknjižnega gradiva, ki obsega 6.000 enot sem sodijo glasbene zgoščenke, filmi na DVD in Blu-ray diskih in zvočne knjige. V čitalnici, ki prav nikoli ne sameva prazna, pa je na voljo več kot 80 naslovov časopisov.

V knjižnici pripravljajo bogat program tako za otroke kot odrasle. Sredine ure pravljič so polno zasedene, potopisna predavanja so stalnica, prirejajo tudi tečaje in razne delavnice, ki privabljajo vedno večje število obiskovalcev. Starejši se lahko recimo udeležijo šole spomina, v knjižnici pa izvajajo tudi mentorstvo na računalnikih in pametnih napravah.

Dogajanje v knjižnici lahko redno spremljate na njihovi facebook strani, v času uradnih ur pa so vam za kakršne koli informacije vedno na voljo tudi sodelavci knjižnice. In kar ni nepomembno, čeprav se zdi stavba strelišča prepredena s stopnišči, knjižnica pa je v prvem nadstropju, so njeni prostori z dvigalom dosegljivi tudi gibalno omejenim in staršem z otroškimi vozički.

Ana Rupar: Glasba nas povezuje

V pomladnih in poletnih popoldnevih, največkrat ob koncu tedna, lahko tisti, ki živimo v delu četrtnke skupnosti ob lžanski cesti, prisluhnemo tihim strunam violine. Pred leti so našo okolico mirno in s spoštovanjem do glasbe razveseljevali tudi zvoki klavirja. Tisti, ki živijo tam blizu vedo, od kod prihaja ta glasba, od sosedov, velike glasbene družine Rupar.

Oče je poklicni glasbenik, hornist, igra rog, mati je učiteljica glasbe, brat odličen pianist, obe sestrici igrata klavir, povrh vsega pa vsi lepo pojejo. Ob družinskih praznikih v tem petju uživajo tudi sosedje. To je družina Rupar, naša glasbena družina. Doma tu, v naši ČS Rudnik. A tokrat bomo pozornost posvetili Ani Rupar, mladi dijakinji, violinistki, ki navdušuje s svojim žarom in zrelem mladostniškim, raziskovalnim pogledu na svet. Z violino se je srečala pri 6 letih v vrtcu, ko sta s prijateljico izbirali inštrument za glasbeno šolo. Obiskovala je glasbeno šolo, konservatorij in pridno plesala balet. Violina in balet sta jo kljub napornim vajam in treningih osrečevala in razveseljevala. Po poškodbi kolena se je odločila samo za violino, čeprav danes še vedno rada zapleše v baletnih copatkih.

Tekmovanja in njeni uspehi v Sloveniji, Italiji, na Hrvaškem, na Češkem, v Nemčiji, Avstriji ji dajejo moč in energijo, da je njen trud in prispevek za vzpodbudo mladim eno samo zadovoljstvo ljudi. Srečna je, ko spozna, da obiskovalci uživajo v njeni glasbi. Sama ocenjuje, da je najtežje igrati pred svojimi ljudmi, vendar je to tudi najlepši trenutek v igranju.

V osnovni šoli je bila izredna učenka, vedno je priskočila na pomoč sošolkam in sošolcem, prijateljem, učiteljem. Sodelovanje v interesnih dejavnostih zanjo kljub treningom in vajam, ni bilo odveč, temveč je v tem uživala in vse opravila z veseljem in odliko. Postala je prav mala humanistka in dobrotnica, polna energije, ki jo je razdajala za šolo in dom. Domača opravila, peka peciva ali delo na vrtu, ji dajejo moč, njena zvezdavost pa izpolnjuje njeno znanje.

Najlepši spomini so vezani na njen prvi nastop na nižji glasbeni šoli na Vegovi ulici, ko jo je na klavirju spremljal njen brat Tomaž, odličen pianist. Zdaj je violina - prva violina. Na klasični gimnaziji pridobiva nova znanja, izziv so ji vsa nova znanja doma in po svetu. Odločila se je, da bo njen študij klasika, zato se je odločila za latinski jezik. Njeni vzorniki so še vedno starši, družina, prijatelji, srčni glasbeniki. Odločila se je, da bo njeno življenje posvečeno glasbi.

Doma je najlepše

Izpostavila je, da imamo pri nas v Sloveniji odlične glasbene pedagoge, zato je njena izbira študij v Sloveniji. Znanje, ki ga pridobijo učenci nas uvršča na višji nivo kot v tujini. Vesela in srečna je v Ljubljani in naši ČS Rudnik, saj ji nudi mnogo užтков. Lahko se zapelje s kolesom na Barje ali povzpne na grad in ogleda prelep sončni zahod. Občuduje jutranji ogled Ljubljane, ki se prebujajo iz nočnega spanja. Uživa na kolesu, a tudi ona pogreša kolesarsko pot in pločnik. Njeno vsestransko delovanje zahteva mnogo voženj s kolesom in peš poti.

Ana kot mala ambasadorica za glasbo, humanistka in vizionarka, pravi, da se bo z veseljem pridružila in zaigrala na povabilo, da zaigra pred krajani ČS Rudnik.

In še mala modrost, mladega dekleta, ki preeneča s svoj zrelostjo; pravi, da se ljudje premalo zavedamo, da nas glasba in petje tesno povezujeta. Podobno kot šport. Petje nas povezuje v vseh obdobjih življenja in Slovenija je v tem izjemna, saj imamo nešteto zborov in zborčkov, ki negujejo pesem in glasbo.

Napisala: *Silvica Erlih*

Fotografije: *Arhiv družine Rupar*

Tu je našla svoj novi dom

Apolonija Simon je zaposlena kot profesorica risanja in slikanja na Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo v Ljubljani. Poleg likovnega ustvarjanja in poučevanja, se intenzivno ukvarja tudi z vadbo starodavne kitajske veščine Tai ji Quan, ki je v svoje bistvu borilna veščina, lahko pa bi jo poimenovali tudi meditacija v gibanju.

Kako se vaš vsakdan zrcali v vašem slikarskem delu?

Povezanost vsega, kar me zanima in me zaposluje, se manifestira v mojih slikarskih izpovedih. Za slikarja je bistveno to, da lahko svoja dela postavi na ogled gledalcu in če je odziv pozitiven in slika v gledalcu vzbudi določene občutke, lahko govorimo o slikarskem uspehu. S svojimi slikarskimi deli sem gostovala po Sloveniji in tujini z mnogimi samostojnimi in skupinskimi razstavami. Seveda se z distanco opazovanja vidi, da je moje umetniško ustvarjanje obrodilo sadove, sama pa čutim, da imam še mnogo sporočiti skozi likovni izraz. Največja radost in uspeh za ustvarjalca je, ko najde pot in način, kako izraziti svojo likovno idejo oziroma zamisel.

Niste staroselka v naši četrtni skupnosti?

Pred leti sem se preselila na Livado, prej sem stanovala na Prulah. Rek pravi, da je dobro, da se seliš po reki navzgor. In res je, zelo dobro se počutim na novi lokaciji. Od nekdaj se izražam v klasični slikarski tehniki, slikam z oljem na platno, to so lahko tudi platna zelo velikih dimenzij, 3 metre in več, zato mi seveda prostori mojega stanovanja ne zadoščajo. Zaradi tega sem konkurirala na razpisu za dodelitev prostorov mestne občine Ljubljana, ki mi je dala v najem atelje na Metelkovi.

In ta nova lokacija vam omogoča ne le navdih za ustvarjanje, tudi sicer se tu pučutite doma?

Lokacija, na kateri živim nudi tudi veliko možnosti za vadbo veščine Tai ji quan. To mi pomeni res veliko. Pred leti smo imeli organizirane vadbne na Špici ob Ljubljani. Razmišljam, da bi bilo dobro, da bi mesto imelo prostor oziroma lokacijo v naravi ob Ljubljani, kjer bi ljudje imeli možnost vadbe, tako kot imajo to urejeno v večjih mestih, na primer v Parizu ob Seni. To bi bilo zanimivo tudi za turiste, ki bi se lahko tovrstnim vadbam pridružili. Mislim, da je tu narava in urejenost okolice čudovita in da posamezniku nudi izziv za mnoge športne aktivnosti. Želim si, da bi vsi začutili to prečudovito naravno danost in bi složno skrbeli za okolje v katerem živimo. Da bi Ljubljana zopet postala čista reka in da bi lahko v njej tudi zaplavali kot nekoč.

Sama tudi večkrat vzamem kajak in se odpravim na veslanje, ker sem veslala na reki Krki pri Brežicah, mi je tudi Ljubljana toliko bolj pri srcu. Reka je lahko za ustvarjalca zelo inspirativna, čutim, da se vsa okolica, ki jo opazujem nekako zrcali v mojih likovnih delih. Skoraj vsak dan se odpravim na daljši sprehod s psom, večinoma na pot spominov in tovarštva. Velik privilegij je, da imam sprehajalne poti in naravo tako rekoč pred pragom, še večji pa je, da lahko s terase opazujem reko in živali v vsej svoji lepoti. Ravno prav smo umaknjeni od mestnega vrveža in hrupa in vsi krajani se moramo boriti, da tako tudi ostane.

Kaj je po vašem mnenju največja prednost življenja med Golovcem in barjansko ravnino?

Imamo nepopisno srečo, da je Ljubljana tako zelena in čista.

Če bi želeli kaj več zvedeti o Apolonijini slikarski poti, obiščite spletno stran: www.apolonijasimon.si, Če želite kak za vpis ali informacije glede šolskega programa na Srednji šoli za oblikovanje in fitografijo v Ljubljani, jo lahko kontaktirate na naslovu: apolonija.simon@ssof.si.

Toplo pa priporoča tudi vadbo Tai ji Quan, več o načinu vadbe in njenih učinkih pa na spletnem naslovu: drustvo-taijiquan.si.

Naša ČS je meni morda celo najlepši del mesta. Da si v velikem mestu in hkrati občutiš, da si v naravi ... ta občutek je za vsakodnevni tempo življenja izrednega pomena, pomemba sprostitvena komponenta. Če pa lahko v naravi skozi športne aktivnosti in meditacijo prečistiš telo, potem ga ni boljšega »zdravnika«. Sama menim, da le tako, ob vsakodnevni vadbi in sproščanju, ohranjamo zdravje in tako je lokacija v kateri živimo tista, ki nam to omogoča ali ne. Mi to danost imamo in vidim, da marsikdo to s pridom tudi izkoristi. Vsako jutro lahko z okna opazujem množico upokojencev, ki prihajajo na vadbo ob Ljubljani, njihova vztrajnost in aktivnost me navdušuje in polni z zavedanjem, kako lepo je, da smo tukaj.

Kaj vam je tu najbolj všeč?

Rečem lahko, da imamo res privilegij, ki ga niso deležni vsi, lahko se odrečemo avtu, na doseg »noge« nam je vse. Smo blizu kulture in blizu narave. Vse manifestacije in dogodki, ki človeka polnijo tako v kulturnem kot etičnem smislu, so izjemnega pomena. Seveda mora biti prisotna tudi zabava, ampak tudi ta mora spoštovati naravo in posameznika. Vsi dogodki, ki povezujejo človeka in naravo, pa so zaradi tega na naši lokaciji toliko bolj dobrodošli, pa naj si gre za tek, maraton, veslanje, tekmovanja na vodi, supanje, ipd.

Bi s sokrajanji podelili kak nasvet?

Nerada delim nasvete (smeh), bi pa poudarila, da se moramo zavedati, kako smo povezani in le tako tudi močni zavezniki čiste Ljubljane. Zavezniki tudi v smislu ohranjanja naravnih danosti, ki jih imamo in zavezniki, ko bi hotel interes posameznika prevladati in ogroziti naš prostor ter kvaliteto življenja. Vse kar bi motilo naše mirno bivanje, kar bi ogrozilo našo spokojnost v smislu nedopustnega delovanja, ogrožanje narave in povzročanje hrupa, bi morali kategorično odstraniti iz našega okolja. V tem delu mesta ni prostora za tovrstne moteče dejavnike in tega se moramo zavedati, čeravno se marsikdaj in marsikje niti ne zavedamo, kako spolzijo skozi postavljene meje.

Sama se tudi močno trudim in zavzemam, da postanemo zmerne potrošniki, da pazimo, koliko smeti proizvedemo in da smo zmerni pri uživanju živil, ki v naravi puščajo nepopravljive sledi slabe proizvodnje. Trideset let sem vegetarijanka, moja težnja je, da postanem veganka, da nikakor ne prispevam k izkoriščanju živali in močno si želim, da bi vsak od nas dojel, kako pomemben je naš odnos do narave, spoštljiv odnos do človeka, živali in rastlin. Tega se je dobro zavedati in v tem duhu vzgajati, ne samo mlade v izobraževalnih institucijah, temveč tudi starejše sokrajanje, ki nosijo v svojih odločitvah pomemben delež naše prihodnosti.

7 pravil za ravnanje z odpadki

Vsake toliko ni odveč obnoviti znanje glede skrbi za odpadke. Našli smo kar nekaj dokazov, ki kažejo na to, da nam utegnejo spodnja pravila, ki so jih pripravili v Javnem podjetju VOKA Snaga, priti še kako prav.

1. PRAVILNO LOČUJTE

Obveznost vseh občanov je, da svoje odpadke pravilno ločujete. V JP VOKA SNAGA opažamo, da nekateri občani s svojimi odpadki ne ravnavajo pravilno: biološke odpadke v rjavi zabojnik odlagajo v plastičnih vrečkah, kar je napačno, v zabojnik za embalažo odlagajo karton, v zabojnik za papir pa tetrapak. Nekateri nevarne in kosovne odpadke, zeleni odrez puščajo ob zabojnikih, namesto da bi jih odpeljali v zbirni center ali zanje naročili odvoz. Kadar ne veste, kam spada odpadek, si pomagajte z e-abecednikom odpadkov na www.mojiodpadki.si.

Če zaznamo nepravilno ravnanje, uporabnike nanje opozorim z obvestilom na zabojniku. Če se nepravilnosti ponavljajo, pa o tem obvestimo Inšpektorat MU MOL oziroma medobčinski inšpektorat, ki je pristojen za nadzor in ki za nepravilnosti lahko izda tudi globo. Naše javno podjetje teh pristojnosti nima.

2. ODLAGAJTE V ZABOJNIKE IN ZBIRALNICE, NE OKOLI NJIH

Občinska zakonodaja prepoveduje odlaganje odpadkov v vrečkah ali škatlah ter odlaganje kosovnih odpadkov, vejevja, gradbenih odpadkov in podobno ob zabojnike in podzemne zbiralnice. Ker so za odpadke odgovorni tisti, ki jih povzročajo, poskrbite, da jih boste pravilno ločevali in odlagali. Če opazite, da drugi ravnavajo nepravilno, se lahko obrnete na **Inšpektorat MU MOL** (telefonska številka: 01 306 16 00, e-naslov: glavna.pisarna@ljubljana.si).

KOSOVNI ODPADKI

Odvoz kosovnih odpadkov seveda ni ukinjen, kot menijo nekateri, le naročiti ga je treba. Izpolnite naročilnico na spletni strani in počakajte na naš klic, da se dogovorimo za datum odvoza. Pri tem je pomembno, da kosovne odpadke pripravite dan prej, in sicer zvečer po 20. uri ali pa zjutraj na dan odvoza. Odvoz

kosovnih odpadkov je enkrat na letno brezplačen in sicer ga uporabniki v Ljubljani naročite, ko ga potrebujete, uporabniki v primestnih občinah pa si izberete datum med 1. oktobrom in 30. novembrom.

3. VELIKOST ZABOJNIKA JE POMEMBNA

JP VOKA SNAGA je zadolžena za določanje velikosti zabojnikov svojih uporabnikov. Če zaposleni opazijo, da se ob zabojnikih pojavljajo dodatne vrečke, da je zabojnik večkrat zapored poln in njegov pokrov odprt, je to zanje znak, da velikost zabojnika ni primerna za potrebe uporabnikov. Zato lahko zabojnik zamenjajo z večjim, in to brez vašega predhodnega soglasja.

TIPIZIRANA VREČKA

Za občasno večjo količino preostanka in bioloških odpadkov lahko ob zabojnike postavite posebne tipizirane vrečke, a ne več kot pet naenkrat. Uporabite lahko 50- ali 100-litrskete tipizirane vrečke, ki so naprodaj prek spleta www.vsezaodpadke.si/vokasnaga in v Centru za pomoč in podporo uporabnikom na Vodovodni cesti 90. Tipizirane vrečke za mešane komunalne odpadke so na voljo tudi v večjih Mercatorjevih trgovinah in na Petrolovih bencinskih servisih, tiste za biološke odpadke pa v Centru ponovne uporabe na Povšetovi ulici 4 v Ljubljani.

4. POSKRIBITE, DA ZABOJNIKI STOJIMO NA ZASEBNI POVRŠINI

Vsi zabojniki, tudi tisti za embalažo in papir, morajo stati na zasebni površini. To določa občinska zakonodaja in tako je v vseh slovenskih ter evropskih mestih. Če zabojniki stojijo na javni površini, jih pospravite na zasebno. Tako najlažje preprečite, da bi odpadke vanje odlagali drugi, in poskrbite, da okoli zabojnikov ni odpadkov. Za urejenost zbirnih in prevzemnih mest, za okolico zabojnikov torej, ste odgovorni uporabniki. Poleg tega so zabojniki na pločnikih, cestiščih in drugih javnih površinah nevarni za pešce, kolesarje in voznike.

5. OMOGOČITE DOSTOP DO PREVZEMNEGA MESTA

Da bo odvoz odpadkov potekal nemoteno, zabojnike do 6. ure zjutraj pripravite na prevzemno mesto. To je mesto na robu javne površine, kjer se smetarsko vozilo lahko ustavi in zabojnike izprazni. JP VOKA SNAGA nima ne pristojnosti ne dolžnosti, da bi zabojnike prevzemala z zasebnih površin. Prosimo tudi, če poskrbite, da vaše parkirano vozilo ne otežuje ali onemogoča dostopa do zabojnikov, in, če je potrebno, obrežite drevje in grmovnice, ki ovirajo preglednost cestišča.

Za ta kup smeti niso vedno krivi stanovalci. To je pogost problem ob prometnih cestah.

Žal se pogosto srečujemo tudi z vandalizmom.

6. SPOZNAJTE POT ODPADKOV

JP VOKA SNAGA ločeno zbrano embalažo, karton in steklo brezplačno preda družbam za ravnanje z odpadno embalažo. Tako določa zakonodaja. Preostanek odpadkov in biološke odpadke odpeljemo v predelavo v Regijski center za ravnanje z odpadki (RCERO) Ljubljana na Barje. V Regijskem centru za ravnanje z odpadki (RCERO) Ljubljana biološke odpadke predelamo v kompost najvišje kakovosti, iz preostanka odpadkov pa izločimo kar največ še uporabnih materialov oziroma surovin.

PRIJAVITE KRAJO PAPIRJA

Če opazite krajo odpadnega papirja, jo prijavite na telefonsko številko **01 477 96 66** in operaterjem posredujte podatke o lokaciji kraje, o tipu in registrski številki vozila, ki je odpeljal papir.

7. BODITE OBVEŠČENI

Osnovne informacije lahko najdete na osnovni spletni strani www.vokasnaga.si, na spletni strani www.mojiodpadki.si pa lahko uredite svoja naročila, pogledate in natisnete urnik praznjenja zabojnikov, uredite brezplačen SMS-opomnik, preverite število vnosov v podzemno zbiralnico ali z e-iskalnikom ABC odpadkov preverite, kam spada posamezen odpadke. Če imate kakršno koli vprašanje, stopite v stik z nami. Pišite nam na snagalj@vokasnaga.si, pokličite nas na telefonsko številko **01 477 96 00** ali obiščite Center za pomoč in podporo uporabnikom na Vodovodni cesti 90 v Ljubljani.

Veste, kaj plačujete?

S položnico, ki jo plačate za ravnanje z odpadki, ne plačate samo praznjenja zabojnikov, temveč tudi zamenjavo poškodovanih zabojnikov, čiščenje zabojnikov za bioodpadke, odlaganje več kot 40 vrst odpadkov v zbirnih centrih, odvoz kosovnih odpadkov na klic, zbiranje nevarnih gospodinjskih odpadkov itd.

Preverite svoje podatke

Točni podatki so bistvenega pomena za izvajanje in obračun storitev ravnanja z odpadki. Prosimo vas, da nam spremembo naslova, priimka ali drugega podatka sporočite najpozneje v petih dneh. To storite prek obrazca za sporočanje sprememb, ki je dostopen na spletnih straneh www.vokasnaga.si in www.mojiodpadki.si

Plačujte pametno

Obstajajo različni načini plačevanja in z nekaterimi prihranite čas in denar. Položnico za ravnanje z odpadki lahko brez provizije plačate na skupni blagajni na Mačkovi ulici 1 v Ljubljani. Plačevanje položnice lahko uredite prek direktne obremenitve. Izpolnjeno in podpisano vlogo za plačevanje z direktnimi obre-

menitvami SEPA skupaj s skeniranim osebnim dokumentom in kartico bančnega računa pošljite na naslov posta@jhl.si ali po navadni pošti na naslov Javni holding Ljubljana, d. o. o., Verovškova ulica 70, 1000 Ljubljana.

ZBIRNI CENTRI

Odlaganje odpadkov v zbirnih centrih je brezplačno, a je pri tem treba upoštevati količinske omejitve. V posebne zabojnike v zbirnih centrih lahko brezplačno pripeljete in odložite več vrst odpadkov, enkrat letno pa v zbirni center lahko pripeljete gradbene odpadke in izolacijske gradbene materiale (0,5 m³), pnevmatike (5 gum), kosovne odpadke (3 m³), zeleni odrez (odpadki, ki nastanejo ob urejanju vrtov in obrezovanju dreves) (1,5 m³), salonitne plošče (evropaleta do višine pol metra) in pohištvni les (2 m³). Gradbene odpadke sprejemamo samo v Zbirnem centru Barje.

ZBIRNI CENTER BARJE

Cesta dveh cesarjev 101, Ljubljana

Delovni čas:

od 1. aprila do 31. oktobra: od ponedeljka do sobote
od 6. do 20. ure, ob praznikih zaprto

od 1. novembra do 31. marca: od ponedeljka do sobote
od 6. do 18. ure, ob praznikih zaprto

ZAČASNI ZBIRNI CENTER POVŠETOVA

Povšetova ulica 2, Ljubljana

Delovni čas:

od torka do sobote od 11. do 18. ure, ob nedeljah,
ponedeljkah in praznikih zaprto

RCERO LJUBLJANA IN ODLAGALIŠČE BARJE

Cesta dveh cesarjev 101, Ljubljana

Delovni čas:

od ponedeljka do petka od 6. in 20. ure, ob sobotah
do 14. ure, ob praznikih zaprto

CENTER PONOVNE UPORABE

Povšetova ulica 4, Ljubljana

Delovni čas:

od torka do sobote od 9. do 17. ure, ob nedeljah,
ponedeljkah in praznikih zaprto

Odpadki so tudi sredi gozda.

Pripravili: JP VOKA Snaga
Fotografije: arhiv ČS Rudnik

Srečanje jubilentov D U Krim Rudnik

Društvo upokojencev Krim Rudnik vsako leto povabi članice in člane društva, ki v tekočem letu praznujejo okrogle obletnice rojstva - 70, 80, 90 in več let - na Srečanje jubilentov. V letu 2019 bilo povabljenih 55 jubilentov, 28 žensk in 27 moških. Jubilentom, ki so se udeležili slovesnosti 2019 je v pozdravnem nagovoru predsednik Upravnega odbora društva Marjan Virant čestital za okroglo obletnico rojstva in jim zaželel vse najboljše v prihodnjih letih. Zahvalil se jim je za dolgoletno pripadnost društvu in jih seznanil z dejavnostjo društva v tekočem letu.

V kulturnem programu je Pevski zbor društva Ljudski pevci pod vodstvom zborovodkinje Štefke Nemanič s pesmijo popeljal udeležence prireditve v svet ljudskih pesmi. Z recitacijo pesmi članov Literarne sekcije so se jubilanti z Dragom Cenčičem in Darjo Perko sprehodili po prelepi pokrajini ljubljanskega barja in se nasmehnil ob dejstvu, da je kljub sivim lasem in gubam na obrazu vredno pogumno stopati v jesensko obdobje življenja. Po priložnostni obdaritvi z obveznim nageljnom in zakuski so slavljenici s člani društva obujali spomine na pretekla leta, razmišljali o prihodnosti in zaplesali ob prijetnih melodijah. V poznih popoldanskih urah so se poslovili z željo, da bi se pogosteje srečevali na takih in podobnih prireditvah društva in, da bi zdravje vsem dobro služilo.

Napisala: Darja Martina Perko

Botanični vrt – prostor za pobeg

V času, ko so v mestnih centrih moderne »sobe za pobeg«, nam krajanom ČS Rudnik Botanični vrt pomeni pravi prostor za pobeg. Pobeg pred nesmiselnim tempom sodobnega časa, pobeg pred betonom in hrupom mesta, pobeg pred temnimi platmi sedanjega načina življenja. Botanični vrt ni le krpa zelenja v sivini mesta, je glasba vetra v vejah dreves, oglašanje ptic in čudovita harmonija barv dreves, trav in cvetlic. Za klepet o teh naravni znamenitosti smo poprosili dr. Jožeta Bavcona, direktorja Botaničnega vrta v Ljubljani.

Kdaj se je rodila ta vaša ljubezen do rastlin?

Že od zgodnjega otroštva sem predan ljubezni do narave. Ukvarjanje z rastlinami je moja najljubša zaposlitev. Ljubezen do rastlin me je spremljala skozi otroštvo, ko sem zasadil svoje prve, še otroške vrtičke, in z njimi jasno nakazal smer za naprej. Odločil sem se za študij biologije in tako sem kot študent na Biotehniški fakulteti v Ljubljani tudi prvič stopil v Botanični vrt.

Botanični vrt v Ljubljani je najstarejša slovenska kulturna in znanstvena ustanova. Leta 1810 je bil ustanovljen na pobudo idrijskega botanika Franca Hladnika. Deluje nepretrgoma od leta ustanovitve dalje. Je spomenik državnega pomena.

Tega sogovornik ni izpostavil, a ravno po zaslugi dr. Jožeta Bavcona se naš Botanični vrt uvršča med tiste botanične vrtove, ki so v svetovnem merilu v samem vrhu glede svoje pomembnosti. Svetovna organizacija botaničnih vrtov je leta 2018 dr. Bavconu podelila nagrado za varstvo rastlin.

Kje najraje ustvarjate?

Moj ustvarjalni kotiček je Botanični vrt na Lžanski cesti. Tudi ustvarjanje izven ograje Botaničnega vrta, v njegovi okolici, je povezano z zbirko in znanjem vrta. Od 2011 smo skupaj z MOL IN RTV SLO v celem letu urejali vrtičke ob železnici. Iz povsem zanemarjene in z invazivnimi rastlinami zaraščene površine smo naredili vrtičke, ki jih uporabljajo pod našim mentorstvom meščani. V letu 2016/2017 smo vrt razširili in uredili povezavo do Orlove ceste, ki poteka preko vrta. Tam je na zemlji MOL nastala nova zelena površina z urbanim čebelnjakom, ki ga je financirala MOL.

Kako je okolica, v kateri živite, vplivala na vaše ustvarjanje, delo?

Rastline so del mojega ustvarjanja že iz otroških let, tako da kamorkoli pridem, se poleg ostalega ukvarjam tudi z rastlinami. Že od leta 1984 najprej se na Biološkem inštitutu, danes NIB, ukvarjam z rastlinami. Od leta 1995 pa sem vodja Botaničnega vrta. Rastline so tista prabit, s katero je človek nekoč živel v sožitju in zato tudi take ostajajo. So naše tihe spremljevalke, ki nam vedno lahko polepšajo dan.

Kakšni občutki vas prežemajo, ko se zjutraj pripeljete na delovno mesto?

Najprej vedno pregledam, če je kaj narobe, kako rastline izgledajo in potem se začne vse drugo delo. Včasih je glede na razmere potrebno vse druge načrte obrniti na glavo. Vedno se je potrebno prilagoditi naravi, da potem rastline lepo preživijo.

Kako se počutite v naši četrtni skupnosti? In kaj vam je tu najbolj všeč?

Kjerkoli delam, se tam dobro počutim. Saj ustvarjalno delo te vedno poveže z okoljem. V Ljubljani mi je všeč velika dinamika, ki se prenaša potem na vse dogajanje. To vidimo tudi tukaj v našem kotičku, ki je bil nekoč zelo odmaknjen, zdaj pa je postal center srečevanja mnogih ljudi.

Bi lahko z nami delili kako prav posebno izkušnjo povezano s četrtno skupnostjo?

Vsekakor je to bil dogodek ob zeleni prestolnici, ko ste pri nas obeležili dogodek ob prevzemu štafete. In še marsikaj drugega se je dogajalo.

Bi s sokrajanji podelili kak nasvet?

Pravzaprav bi podelil prošnjo. Da bi ohranili Botanični vrt v dobri kondiciji in da bi imeli zaposleni manj nepotrebne dela, bi nam zelo pomagalo prijazno sodelovanje krajanov. Da bi vsak obiskovalec opozoril tistega, ki dela kaj narobe. Malo nas je zaposlenih in zato je vsaka pomoč zelo dobrodošla. S svojim neodgovornim vedenjem v Botaničnem vrtu lahko obiskovalci – verjamemo da nehote – povzročajo škodo in nepotrebno dodatno delo zaposlenim. Vse prevečkrat med pletjem ali grabljenjem gredic in travnih površin najdemo pasje kakce. Ne gre le za smrdeč odpadke, ki ga morajo zaposleni odstraniti izmed trave ali izmed cvetlic. Pasji iztrebki lahko vsebujejo tudi parazite, ki lahko resno ogrozijo zdravje človeka. S paraziti v pasjih kakcih lahko nehote pridejo v stik otroci pri igri ali zaposleni pri delu.

Pogosto vidimo lastnike kužkov, ki si ljubeče ogledujejo svojega ljubljenska med tem, ko se ta zadovoljno povalja po pravkar opleti gredici ali nagrabljenem kupu jesenskega listja. Kužek je pri tem očitno srečen, lastnik zadovoljen, za nas pa to pomeni nepotrebno dodatno delo.

Tudi vožnja s kolesi ali skiroji po potkah in izven njih je nekaj, kar ne sodi v Botanični vrt. S spoštljivim odnosom do narave in prav tako do dela zaposlenih v Botaničnem vrtu bo ta košček narave v mestu ostal naše dragoceno pribežališče. Ne le za nas, ljudi sedanjega dne ampak tudi za generacije, ki prihajajo za nami.

Napisala: *Aliana Moscatelli*

Vsi smo Oskarjevci

Šola je pomembna ustanova v vsakem kraju oz. okolišu. V naši četrti skupnosti imamo eno samo šolo, osnovno šolo Oskarja Kovačiča, ki pa je precej velika, saj se nahaja kar v treh stavbah. Odkar pomnimo, je bila naša šola premajhna. Dolgo smo bili ena redkih šol z izmenskim poukom na Dolenjski cesti, zato smo se leta 1982 zelo razveselili nove stavbe na ulici Ob dolenjski železnici, ki pa, je žal, zelo hitro postala premajhna. Naš Oskar je tako več kot 15 let čakal na prizidek k šoli, katerega smo se končno razveselili s šolskim letom 2018/19.

Pestra zgodovina

Podružnična šola Rudnik je leta 2018 res praznovala 80 let, a prva oblika pouka na območju Rudnika je potekala že od leta 1868 dalje, v različnih poslopih. Državna mešana osnovna šola Rudnik, današnja podružnična osnovna šola Rudnik je bila odprta jeseni 1938. Poleg pouka in številnih dejavnosti je na šoli potekalo organizirano delo na vrtu in pogozdovanje. Vsak razred je posadil svoje rastline, za njih skrbel in se ob urejanju vrta tudi učil. Šola postane s šolskim letom 1951/52 podružnica matične šole Oskarja Kovačiča. Vse do danes je šola na Rudniku nekaj posebnega, prijazen in prijeten kraj, kamor otroci radi hodijo, saj se v njej počutijo domače.

PŠ Rudnik je šola, ki živi v sožitju z Golovcem. Foto: Arhiv ČS Rudnik

Kljub temu, da imamo eno samo šolo, ima naša šola zanimivo in pestro zgodovino, predvsem pa se je veliko selila po različnih objektih. Nekaj od teh objektov ima danes drugo namembnost, a je prav, da se v povezavi s šolo, spomnimo tudi na njih.

Za zgodovino šolstva v naši četrti so pomembna tudi poslopja današnjega Župnijskega urada Rakovnik, kjer deluje tudi Seližianski zavod Rakovnik. Društvo je bilo ustanovljeno leta 1893 in se je konec 19. stoletja povežalo z redovno skupnostjo seleziancev v Italiji. Konec leta 1900 je kupilo graščino Rakovnik, leta 1902 pa so v njej pričeli s poukom. V zavodu je ljudska šola, imeli so tudi gledališko dvorano in se ukvarjali z glasbo. Kasneje je bila v zavodu tudi obrtna šola, z učilnicami in delavnicami. Od leta 1920 so tu delovale mojstrska šola za krojaštvo, strokovna šola za čevljarstvo in šola z mizarje. Ljudska šola je prenehala z delom leta 1924, obrtna pa 1936. V kasnejšem obdobju so bili v tem poslopiju študenti filozofije, in internat. V stavbi je med

Cerkev Merije Pomočnice, v ozadju viden dvorec Rakovnik, kjer je bila šola. Fotografija posneta leta 1934, fotograf Peter Naglič (iz arhiva Fotografskega ateljeja pri Kamniku)

leti 1940 – 1945 in 1952 – 1958 delovala II. realna gimnazija za moške oz. II. Gimnazija Ljubljana.

Po ukinitvi gimnazije se je leta 1985 v prostore naselila OŠ Oskarja Kovačiča, ki se je s šolskim letom 1963/64 preselila v novo stavbo, na Dolenjsko cesto 20. Šola je postala matična šola, s podružnicami Rudnik, Barje in Lavrica.

Barjanska šola

Končno postaja realnost obnova stavbe na lžanski cesti 303, stavbe, kjer po zamenjavi z nekdanjim Zadržnim domov, domujejo barjanska društva in se po domačini imenuje stara barjanska šola. Verjetno bo to ime tudi v bodoče najbolj prepoznavno, čeprav bo objekt dobil drugačno ime.

Po načrtnih bo obnovljen objekt sledil načrtom nekdanje šole, ki je bila zgrajena po potresu, leta 1895. Do konca prve svetovne vojne se je imenovala Mestna ljudska šola na karolinski zemlji, od 1918 – 1945 V. Državna mešana osnovna šola Barje, od 1945 – 1958 pa Osnovna šola Ljubljana – Barje. Leta 1958 je postala podružnica osnovne šole Oskarja Kovačiča. Leta 1982, ko je bila zgrajena nova stavba osnovne šole Oskarja Kovačiča, je bila podružnična šola ukinjena.

Posebnost šole je bil urejen šolski vrt, ki ga je v začetku 20. stoletja uredil domačin Franc Črnagoj, ki je v tem času vodil šolo. V šoli so prirejali sadjarske in kmetijske tečaje, ki so bili namenjeni tudi okoliškim prebivalcem.

Nekadanja PŠ Barje bo postala nov četrtni center, Center Barje. Foto: Arhiv ČS Rudnik

Ker je, kot smo napisali, šola pomembna ustanova, so pomembni tudi ravnateljji, ki jo vodijo. Prav vsak je v svojem obdobju pustil pečat šoli. Ker pa smo se skozi zgodovino zares na hitro že sprehodili je prav, da za konec prepustimo besedo priljubljeni ravnateljici, ki zadnjih 10 let vodi našo šolo, mag. Olgi Kolar.

Viri: <http://www.ssolski-muzej.si>,

Publikacija 80 – let podružnične šole Rudnik

Napisala: *Katarina Juvan Šinkovec*

Šolska vrata so dobrosrčnim vedno odprta

Olga Kolar, ravnateljica Osnovne šole Oskar Kovačič, je doma na drugem koncu Ljubljane. Torej ni naša krajanka, a je tako tesno vpeta v življenje pod Golovcem, da je na nek način tu celo bolj doma kot tam, kjer ji kraljuje Šmarna gora.

Bi se nam lahko kar sami predstavili?

Če bi se morala opisati, bi najbrž na prvo mesto postavila besedo mama. Sem mama svojemu sinu in v to vpletam tako materinsko ljubezen kot skrb za vzgojo, dobrobit, razvoj in krepitev vrednot. In če to primerjam s poklicem, ki ga opravljam, je pravzaprav precej podobno: kot učiteljici in kot ravnateljici mi je mar za ljudi. Za tiste, s katerimi delam, za vse mlade in najmlajše, ki vsak dan vstopajo v našo šolo, in za njihove starše. Tako kot je starševstvo poslanstvo, je tudi delo, ki ga opravljam sama in moji sodelavci, več kot služba. Je poslanstvo.

Kaj je vaš največji uspeh?

Zdi se mi, da je pripadnost šoli in delu, ki ga opravljam, tisto, kar me zaznamuje oziroma označuje. V resnici sem zgolj eno leto svojega profesionalnega življenja preživela na drugi šoli, vsa ostala leta, zdaj jih je že kar nekaj več kot dve desetletji, sem preživela na OŠ Oskarja Kovačiča. In če bi morala govoriti o uspehih, je moj uspeh prav to: profesionalno rasti v skupnosti, ki ji je nenehno mar za napredek, razvoj, spremembe, kjer s sodelavci nenehno iščemo nove strokovne izzive, nove programe, kjer se tesno povezujemo z lokalnim okoljem, s krajani. Že v devetdesetih letih smo orali ledino s projektom pouka v skupinah pri matematiki, pa z računalniškim projektom Petra. Zagotovo se mnogi spomnijo naših številnih Poletnih šol Barje, pa zdaj že tradicionalnih koncertov v cerkvi na Rakovniku. In dobrodelnost: dobrodelne akcije za krajane, samostojni koncerti, folklor. Pomembna nam je tradicija. Govorim lahko še o številnih občinskih, nacionalnih in mednarodnih projektih, pa tudi lastnih, šolskih, ki nastanejo in se na šoli razvijajo na mojo pobudo in pobude mojih sodelavcev. Ali veste, da na pobudo naše sodelavke nastaja Oskarjeva pot po Golovcu? Naš šolski sklad pa je zaslužen, da jo prehodimo na septembrsko soboto in spodbujamo tudi krajane k udeležbi. Vse naštetu in še mnogo drugega, kar v šoli počnemo, me je v vseh teh letih zaznamovalo in me oblikovalo v to, kar danes sem.

To, da smo z močno podporo župana, g. Zorana Jankovića in MOL uspeli po dolgoletnem trudu vsem učencem in sodelavcem omogočiti še odlične materialne pogoje za delo, je samo pika na i. Le kdo ni vesel prizidka k šoli, urejenih šolskih prostorov, odlično opremljenih učilnic, lepih otroških igrišč? In podružnica, ki bo vsak čas zasijala v osveženi podobi in povečana za prostore, ki so pripadali nekdanjemu službenemu stanovanju? To je moj uspeh: biti del te zgodbe, del Oskarjevega mozaika.

OŠ Oskar Kovačič je ena največjih šol v Ljubljani?

Drži, delujemo v treh šolskih stavbah, še pred nekaj leti smo delo opravljali celo v štirih. Stavba na Dolenjski cesti 20, zgrajena leta 1963, je danes arhitekturno prepoznana kot ena redkih šol, zgrajenih po načrtih Plečnikovega učenca, arhitekta Emila Navinška. Šolo obiskujejo učenci od 1. do 5. razreda.

Šola na Galjevici je bila zgrajena v zgodnjih osemdesetih. Obiskujejo jo učenci 6. do 9. razreda. Kot sem povedala že prej, sem ponosna, da smo jo lansko leto uspeli povečati s prizidkom in tako pridobili prepotrebne specialne učilnice in kabinete.

Podružnična šola Rudnik je tretji biser naše šole, ki bo v novi preobleki zasijala do konca decembra. Kot vodja podružnice sem tam preživela del svojih najlepših šolskih let, obkrožena z najmlajšimi učenci (1. do 5. razred).

V zgodovini šole pa se pojavljajo še druge stavbe: ste vedeli, da smo Oskarji pričeli s poukom v Salezijanskem samostanu? Pa da smo imeli šolo na Barju pri Mokarju? In da je k naši šoli še v devetdesetih sodila tudi stara šola na Lavrici? Ko nam je postalo res pretesno, smo gostovali še v bivši stavbi krajevne skupnosti, kjer danes domuje enota Jurček Vrtca Galjevica.

Se spomnite prvega leta/meseca na svojem delovnem mestu kot učiteljica in kot ravnateljica?

Spomini na prve dni in mesece na Oskarju segajo v september 1995 in so povezani prav z našo številčnostjo. Ker nas je bilo tako zelo veliko, smo izvajali pouk z zamikom. Nekateri so pričeli s poukom ob sedmih in deset minut, drugi po deseti uri. Bi rekla, da je bilo tudi takrat sestavljanje urnika ene vrste umetnost. In ravnateljjevanje? Tako kot vsake stvari sem se tudi tega nenehno učila, učim se še sedaj.

Ne živite v naši četrtini skupnosti, vendar zaradi svojega dela zares tesno sodelujete z nami in mi to zelo cenimo. Včasih se nam zdi, da ste kar zares »naša«, saj verjetno poznate več naših krajanov (učencev in staršev), kot jih pozna marsikateri krajan.

Ne upam si, da prepoznam vse in vsakogar. To me je odlikovalo na podružnici, kjer pa sem res delala z vsemi učenci, poznala vse starše. Včasih sem z igrišča že po avtomobilih, ki so se približevali šoli, vedela, kateri otrok prihaja v šolo ali kdo bo odšel domov. Kot ravnateljici je za vseh 860 in še nekaj učencev to žal težje.

Mi je pa v veliko veselje, ko na srečanjih s starši bodočih prvošolcev že nekaj let prepoznavam obraze, ki so pred leti sedeli v šolskih klopeh, jaz pa sem jih poučevala. Takrat se zavem, da čas teče. V šoli čas počasneje teče, mi se ne staramo.

Kakšni občutki vas prežemajo, ko se zjutraj pripeljete na delovno mesto?

Pot od doma do službe je namenjena moji miselni pripravi na dan. Običajno razmišljam, česa prejšnji dan nisem dokončala, v miru premislim, kaj me čaka v dnevu, ki prihaja.

V zadnjem obdobju je bilo kar turbulentno, saj je več kot triletno sodelovanje pri projektiranju in gradnji prizidka in takoj nato še pri projektiranju, obnovi in gradnji na podružnici, terjalo ogromno mojega časa. Pogrešala sem strokovno družjenje s sodelavci in učenci, a se hkrati zavedala, da Oskarjev prizidek in celovita obnova podružnice pomenita kakovostni preskok tako v materialnih osnovah kot izvajanju učno vzgojnega procesa. Zaključek projektov pa pomeni, da bom lahko sedaj svoj čas v večji meri namenila učencem in svojim sodelavcem.

Kako se počutite v naši ČS in kaj so največje prednosti dela in življenja v naši ČS?

Mislím, da se sploh ne zavedamo, kako srečni smo lahko. Z našimi učenci lahko obiščemo center mesta peš in to pogosto tudi storimo. Tako blizu centra smo, a povsem v naravi. Živeti sredi prostornih, zelenih površin barjanskih travnikov in polj, sprehoditi se po številnih poteh Golovca, bližina Krajinskega parka Barje, Pot spominov. Vse to je neprecenljivo.

Po drugi strani lahko izpostavim ljudi. ČS Rudnik predstavlja skupnost, v kateri se res počutim kot doma. S krajaní imamo dobre odnose, veseli me, da spodbujajo razvoj šole v lokalni skupnosti. Običajno ni nerazumevanja za naše želje, predloge, aktivnosti in projekte. S strani sveta ČS Rudnik vedno dobimo podporo in skupaj z njimi vodimo številne aktivnosti. Z gasilci tako PGD Rudnik kot PGD Barje smo izvedli številne skupne evakuacije, prav zdaj razmišljam o pripravi nove: spremenjeni prostori, povečane šolske stavbe pomenijo tudi nov pristop k vajam v evakuaciji. Pohvalim se lahko še z odličnim sodelova-

njem z Vrtcem Galjevica, saj menim, da imava obe z ravnateljico, go. Novinec, podobne cilje razvoja vrtca in šole.

Kako sodelujete s ČS

S četrtno skupnostjo intenzivno sodelujem že od svojih dni vodenja podružnice, ko sem prvič skupaj s ČS pripravila eko dogodek – sajenje dreves na travnatem igrišču. V nadaljnjih letih smo naredili veliko dobrega s skupnimi močmi: zbiramo priboljške za socialno šibke, povezujemo se s starejšimi krajaní, pripravimo vsakoletno decembrsko prireditev za otroke četrtné skupnosti. Šola se rada predstavi na dnevih ČS ali drugih pomembnih dogodkih, kot je prevzem priznanja Zelene prestolnice Evrope. Svet ČS je v preteklosti veliko naredil tudi za spodbudo gradnje prizidka, vedno nam nameni tudi košček sredstev: tako smo letos s skupnim financiranjem šole in ČS Rudnik pridobili novo igralo na šolskem igrišču na Dolenjski cesti. Veseli me, da ima ČS posluš za skupne dogodke. Odziv na naš Oskarjev pohod je bil velik, delamo na tem, da postane tradicionalen. Skupaj pa že načrtujemo nov, skupen večji dogodek za krajané. Pa zaenkrat o tem le toliko.

Rekla bi, da so vsi nekdanji in sedanji člani sveta ČSR skrbeli za dobrobit šole in vrtca. Tak odnos ni sam po sebi umeven, naredijo in razvijejo ga dobro misleči ljudje. Od tod vsem tudi moja zahvala.

Kaj vam je tu pri nas najbolj všeč?

Poznate Koščevo učno pot v Črni vasi? S sodelavci smo pred nekaj leti šolsko leto zaključili s potepanjem po bližnji okolici. Ustavili smo se v Črni vasi in prehodili Koščevo učno pot. Čudovit košček narave s pridihom naše lokalne preteklosti: barje, šota, močvirski tulipan, kosec in druge ptice. Nepozabno.

Bi s našimi krajaní, vašimi učenci, nekdanjimi učenci, njihovimi starši ... podelili kak nasvet?

Nedolgo nazaj mi je nekdo dejal: Ad astra per aspera! Če prevedem iz latinščine: Prek trnja do zvezd! Le trud, zagnanost, vztrajnost in strast nas vodijo do osebnih uspehov, do naših zvezd. Sezite čez trnje po svojih zvezdah!

Kje in kako lahko z vami stopimo v stik?

Imamo svojo spletno stran (www.ososkar.si), na njej najdete številne informacije, v zadnjem času smo aktivni s simpatičnimi objavami tudi na socialnih omrežjih (Facebook). Vsekakor pa so naša vrata vedno odprta vsem dobromislečim.

Napisala: *Katarina Juvanc Šinkovec*

Foto: *arhiv OŠ Oskarja Kovačiča in ČS Rudnik*

Narava je najboljša učiteljica

Projektov, ki jih izvajajo v našem vrtcu je zares ogromno. Tokrat je našo pozornost pritegnil projekt Gozdni vrtec, saj verjetno večina ne ve, da je sredi glavnega mesta vrtec, ki izvaja svoj program v naravi, v gozdu. Res imamo srečo, da je Golovec tako blizu in nudi našim malčkom možnost vzgoje v naravi in izkoriščanje vseh možnosti, ki jih tak način vzgoje ponuja.

Opazovali so različna drevesa (listavce in iglavce) v različnih letnih časih. Spoznali so ribnik ter življenje v in ob njem. V toplejših mesecih so pogosteje zahajali v senco dreves. Tam so imeli jutranji krog, prebirali pravljice in si vzeli čas za raziskovanje in ustvarjanje. Predvsem pa je gozd otrokom predstavljal prostor, kjer se lahko sprostijo, umirijo. Nudil jim prostor za raziskovanje in ustvarjanje ter priložnosti za krepitev socialnih odnosov, razvijanje empatije, zaupanja vase in priložnost, kjer otroci razvijajo svoje lastne koncepte iskanja rešitev ob različnih situacijah v katerih se znajdejo v naravnem okolju, katerega nudi gozd.

Vrtec Galjevica je vključen v program gozdnih vrtcev znotraj mreže gozdnih vrtcev in šol Slovenije, ki ga razvija Inštitut za gozdno pedagogiko. Temeljni cilji programa gozdnega vrtca delujejo znotraj treh področjih, ki se medsebojno dopolnjujejo in sicer:

- razvijanje naravoslovne metode dela s poudarkom na spoznavanju in promociji slovenskih gozdov in trajnostnega gospodarjenja z željo približati naravoslovje in znanstveno raziskovalne dejavnosti otrokom,
- gozd kot učilnica in vir idej za vsa področja kurikula, pri tem razmišljamo o različnih didaktičnih pristopih, kjer težimo k razvoju aktivnih in sodobnih učnih metod v naravi in z naravo,
- vpliv narave na zdravje in razvoj otrok ter njihovih vrednot.

Gozd je prostor, kjer delamo v sozvočju z naravo gozda in naravo

otrok. Vse bolj tudi spoznavamo, da učenje v naravi skriva v sebi nekaj več – našim otrokom ne omogoča samo doživljanja narave, ampak tudi pozitivno doživljanje samih sebe in svojih prijateljev. Otroci v gozdu ne krepijo samo znanj s področja narave, matematike, slovenščine, ampak vsak otrok na najboljši možni način razvija svoje individualne sposobnosti, cel oddelek se razvija kot skupina in krepi se socialna mreža. Nemir, nepozornost, občutek utesnjenosti, stres, tekmovalnost, pomanjkanje samozavesti, ki jih pri naših otrocih opažajo pedagoške delavke, se v naravi umaknejo ustvarjalnemu navdihu in sodelovanju.

V letošnjem šolskem letu 4 najstarejši oddelki vrtca preživljajo en dan v tednu v gozdu (v vsakem letnem času bodo 9 x obiskali gozd), dva oddelka 3-5-letnikov se pridružujeta enodnevnim dejavnostim tedensko v gozdu, ostali oddelki pa vsakodnevno načrtujejo dejavnosti na prostem, tudi z obiskom gozda.

Napisala: *Barbara Novinec*

Foto: *Arhiv vrtca*

USTVARJANJE

Potica iz BIC Ljubljana

Znanilka praznikov in kulinaricnega razvajanja

Pod vodstvom mojstric in učiteljic slaščičark, ki urijo generacije novih slaščičarjev in slaščičark na Biotehniškem izobraževalnem centru (BIC) Ljubljana, da bodo s svojimi prefinjenimi slaščičarskimi izdelki nekoč razvajali vse naše čute in ne le želodcev, smo posebej za Rudniško četrtinko in naše sosede spekli potico po posebnem receptu iz BIC Ljubljana.

Potica je nekakšen zaščitni znak prazničnih dni v Sloveniji, saj že stoletja spremlja praznovanja in praznike na območju današnje Slovenije. Pogled na lepo in dišečo potico nam pričara nasmeh na obrazu, prinese veselje v naše domove in tako kot nekoč, sporoča o zadovoljnem življenju tistih, ki si jo za praznike lahko privoščijo. Vsaka potica ima svojo zgodbo. Za vsako zgodbo stoji avtor, ki je v peko potice poleg znanja vložil veliko ljubezni do peke, veliko ljubezni do tistih, za katere je pekel potico in seveda – kanček skrivnosti, zaradi katere je njegova potica posebna. Svojo skrivnost nam je razkrila učiteljica praktičnega pouka na BIC Ljubljana, Andreja Perčič, ki je ob sebi zbrala tri dijakinje drugega letnika, bodoče slaščičarke. Andreja Perčič je učiteljica, ki na generacije dijakinj in dijakov prenaša svoje strokovno znanje o izdelavi slaščic, svojo ljubezen do peke in mnoge skrivnosti svojega mojstrstva, ki naredijo sladice okusnejše, lepše in edinstvene. Pod njenim budnim očesom so Tajda Tomelj, Katja Šebenik in Ula Tomšič v novih prostorih za praktično izobraževanje na področju slaščičarstva na Živilski šoli BIC Ljubljana, spekle odlično potico, nam pa korak za korakom zaupale, kako recept za peko potice v praksi spremeniti v resnično dobroto.

Če jo želite poskusiti v živo, vas bomo veseli v naši trgovini KRU-Harije in CUKRnije, sicer pa predpasnik čez ramena in vabljeni na to čarobno potovanje, v katerem boste ustvarili čudovito, dišečo in domačo potico.

Postopek

Priprava testa

Moko presejemo in stresemo v kotliček, na en rob dodamo sol, na drugo stran nadrobimo kvas.

Mleko in maslo segrejemo do 38 °C, dodamo rumenjake, sladkor, arome (limona, vanilijev sladkor, rum) dobro premešamo. Vse skupaj vlijemo k moki. Zamesimo gladko, nelepljivo testo. Nato ga oblikujemo v hlebček in pustimo vzhajati toliko časa, da se volumen poveča za 100%. Medtem pripravimo nadev.

Priprava nadeva

V posodo damo orehe, polovico sladkorja in arome (limonina lupina, vanilijev sladkor, rum, cimet).

Mleko in maščobo zavremo in zlijemo na pripravljene orehe. Stepemo beljake in polovico sladkorja in primešamo k poparjenim orehom.

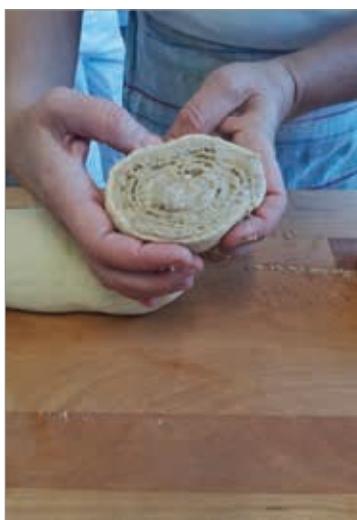

Priprava na peko

Testo razvaljamo ga 4 mm na debelo in namažemo z orehovim nadevom, posujemo s prebranimi, opranimi in v rum namočenimi rozinami, tesno zavijemo, vložimo v pomaščen ali teflonski pekač z zaključkom ob strani in večkrat prebodemo. Pustimo

vzhajati, da se volumen poveča za 100%. Premažemo z jajcem. Pečemo pri 170 °C, 60 minut.

Po peki potico skupaj z modelom obrnemo. Po 15 minutah model odstranimo. Ohladimo, posujemo s sladkorjem v prahu.

Recept za orehovo potico

Testo

- 330 g gladke moke – tip 500
- 40 g rumenjakov
- 28 g sladkorja
- 15 g kvasa
- 40 g masla
- 3 g soli
- 160 g mleka
- 10 g vaniljevega sladkorja
- lupina polovice limone
- rum

Orehov nadev

- 500 g mletih orehov
- 250 g mleka
- 200 g kristalnega sladkorja
- 90 g beljakov
- 50 g masla
- limonina lupina, rum, cimet, vaniljev sladkor
- 100 g rozin

Prispevek so pripravili: *Andreja Perčič*, učiteljica praktičnega pouka, *Aliana Moscatello*, *Robert Groznik* in *Nina Meh Savič*.

PRAZNIČNA MAČKA

Figurica iz polimerne mase

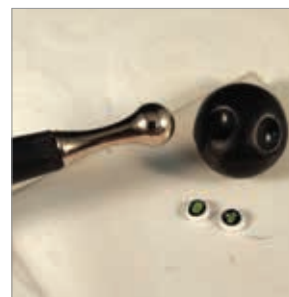
Ustvarjalno društvo Poligilda za ČS Rudnik izvaja brezplačne delavnice za krajanje, ki so iz meseca v mesec bolj obiskane. Na zadnji delavnici so bile udeleženske nadvse navdušene nad majhnimi figuricami, ki smo jih izdelali iz polimerne mase, zato so se članice društva odločile, da nam za te paznične dni, podarijo postopek izdelave ene od figuric.

Potrebščine:

- podloga za delo (keramična ploščica, steklo ...),
- 2 okroglata izsekovalnika različnih velikosti,
- ostro rezilo in skalpel,
- pinceta,
- modelirno orodje s kroglico,
- modelirno orodje za oblikovanje,
- mini okrogel izsekovalnik za oči, namesto katerega lahko uporabimo tudi širšo slamico,
- pečica,
- polimerna masa (Fimo, Premo ...) črna, rdeča, bela, zelena,
- 3 cm dolga tanka kovinska palčka, lahko bucika, ki ji odščipnemo glavico, ali košček žice.

4 V kroglico z večjo okroglo modelirko vtisnemo vdolbino za oči. S pinceto in modelirko z manjšo kroglico beli del oči pritisnemo v vdolbino.

1 Iz črne mase z izsekovalniki izrežemo en večji in en manjši črn krog, en večji rdeč krog in ozek trak bele. Preostanek mase uporabimo po potrebi.

2 Iz bele mase z izsekovalnikom izrežemo dva krogca za oči. Črni del naredimo tako, da med prsti iz drobca mase oblikujemo mini kroglico in jo z modelirko pritisnemo na belo podlago. Z dodatkom zelene dobijo oči mačjo podobo.

3 Iz velikega črnega kroga oblikujemo stožec za telo, iz malega črnega kroga pa kroglico za glavo. Iz preostale črne mase naredimo ušesa, tačke in rep.

5 Kroglico za glavo nasadimo na stožec za trup. Da bo glava zagotovo stala, v trup in v kroglico za glavo vstavimo buciko.

6 Dele sestavimo, dodamo gobček, tačke in rep, po želji naredimo kapo in šal. Če bo imela mačka božično kapo, ušesa dodamo na koncu, na kapo.

7 Figurico damo v pečico in jo, po navodilih proizvajalca polimerne mase, pečemo 30 minut.

DEJAVNOSTI DRUŠTEV V ČETRTHI SKUPNOSTI RUDNIK po lokacijah izvedbe dejavnosti

Če v bližini svojega doma iščete prostočasno aktivnost, je pred vami seznam vseh društev, ki delujejo v naši četrtni skupnosti. Vabljeni, da se jim pridružite.

GASILCI

PGD Ljubljana - Barje, Peruzzijska ul. 101

Prostovoljno gasilsko društvo Ljubljana Barje, info@pgd-barje.si, 01 427 43 34

PGD Ljubljana - Rudnik, Dolenjska c. 137

Prostovoljno gasilsko društvo Ljubljana Rudnik, info.rudnik@gzl.si, 01 427 22 93

ŠPORT

Balinarska dvorana Krim, Pot k ribniku 3

Baliranje - Balinarski športni klub Krim, 040 833 464

Biotehniški izobraževalni center Ljubljana, Športna špica, Ižanska cesta 10

judo, atletika, gimnastika – akrobatika, nogomet, pilates, ples, balet, splošna telovadba: Športno društvo ABC šport, 040 632 030, www.abcsport.si

Bodyshaping studio Rudnik, TPK Rudnik, Jurčkova cesta 231

fitnes in funkcionalna vadba - VTT, d.o.o., 041 693 302, www.bodyshaping.si

Četrtna skupnost Rudnik, stara OŠ Barje, Ižanska cesta 303

joga: - La Vita, 040 628 080, www.la-vita.si,
Joga studio Sadhana, 040 909 192, www.sadhana.si
mali nogomet: Klub malega nogometa Olimpija, kmn.olimpija.ljubljana@gmail.com

Četrtna skupnost Rudnik, Pot k ribniku 20, dvorana

splošna telovada za starejše: Športno društvo Rudnik, 01 428 03 45

Dnevni center aktivnosti, Pot k ribniku 3a

splošna telovadba, namizni tenis, tenis, 1000 gibov, joga, kolesarjenje, pohodništvo: Mestna zveza upokojencev Ljubljana - Dnevni centri aktivnosti za starejše, 01 427 12 21, www.dca-ljubljana.org

Dojo ob železnici, Dolenjska cesta 44a

aikido: Aikido Klub Dokiai Ljubljana, 040 620 965, www.dokiai.com

Gibalni inštitut Vija Vaja, Dolenjska cesta 43

meditacija: Artelis, 031 631 186, www.taichi-qigong.si

ples: - Gibalni inštitut Vija vaja, 01 427 28 62, www.vija-vaja.org

Ples Plus, 041 878 464, www.plesplus.si

Golovec - Golovec trails, Hudourniška pot

gorsko kolesarstvo: Športno društvo Golovec trails, 040 611 449, www.golovectrails.com

Igrišča NK Krim, Pot k ribniku 6

Nogomet: Nogometni klub Krim, 041 421 214, www.znkkrim.wordpress.com

Infinity gym, Dolenjska cesta 43

vodene vadbe, fitnes in funkcionalna vadba, joga, pilates, splošna telovadba: Finisa fit, rekreacijski center, 040 398 221, www.infinitygym.si

Osnovna šola Oskarja Kovačiča, Dolenjska c. 20, telovadnica

ritmična gimnastika: Klub za športno ritmično gimnastiko Narodni dom, 031 524 280, www.klubrg-narodnidom.si (interesna dejavnost za učence šole in klubska vadba)

košarka: - Košarkarski klub Globus, 031 780 829, www.kkglobus.si (klubska vadba)

Košarkarsko društvo Slovan, 01 524 11 05, www.kdslovan.si (interesna dejavnost za učence šole)

nogomet: - Nogometni klub Krim, 041 421 214, www.znkkrim.wordpress.com (klubska vadba)

Športno društvo Otroška nogometna šola Ljubljana, 051 410 065, www.onsljubljana.si (interesna dejavnost za učence šole)

ples: Ples Plus, 041 878 464, www.plesplus.si (interesna dejavnost za učence šole)

rokomet – deklice: Rokometni klub Krim, 01 427 39 39, www.rkkrim.com (interesna dejavnost za učence šole)

rokomet – dečki: Moški rokometni klub Ljubljana, info@mrk-ljubljana.si (interesna dejavnost za učence šole in klubska vadba)

Osnovna šola Oskarja Kovačiča, Ob dolenjski železnici 48, mala telovadnica

ritmična gimnastika: KRG Tim, Klub za ritmično gimnastiko, www.krgtim.si (interesna dejavnost za učence šole in klubska vadba)

ju-jitsu: Športno rekreacijsko društvo Bober - borilne veščine, 031 842 852 (zunanji, otroci in mladina)

joga: Društvo joga v vsakdanjem življenju Ljubljana, 040 221 108, www.joga-ljubljana.org (zunanji, odrasli)

karate: Karate klub Forum Ljubljana, 031 231 440, www.sankukai.org (zunanji, otroci in mladina)

športna šola SD Novinar: SD Novinar, info@novinar-drustvo.si (interesna dejavnost za učence šole in za otroke Vrtca Galjevica)

telovadba: ABC Šport, www.abcsport.si (za otroke Vrtca Galjevica)

Osnovna šola Oskarja Kovačiča, Podružnična šola Rudnik

Mažoretke: Sinja klub, 041 354 461, sinjaklub@gmail.com
(interesna dejavnost za učence šole)

Plesna šola Mojce Horvat, stavba MOL, Dolenjska cesta 115a

Ples: Plesni klub Mojca, 041 639 336, www.mojcadance.com

Salezijanski zavod Rakovnik, Rakovniška ulica 6

ples – balet: Studio Viktorius d.o.o., 041 377 174, www.viktorius.si

splošna telovadba: Zrnc Barbka - Fizioterapija Zrnc, 01 562 6736, www.svetzdravja.si

Šport Ljubljana, Park Rudnik, Kajak - kanu center Livada, Livada 31

kajak in kanu na tekočih vodah: Kajak kanu klub Ljubljana, 041 360 511, www.kajak-ljubljana.si

jadranje: Jadralni klub Ljubljana, 041 608 974, www.jadralni-klub.si

sup - veslanje na deski: Športno društvo SUP klub, 040 855 396, www.supklub.si

telovadba 1000 gibov (zunaj): Društvo šola zdravja, 041 646 838, www.solazdravja.com

Šport Ljubljana, Park Rudnik, Strelišče, Dolenjska cesta 11

Strelstvo: - Mestna strelska zveza Ljubljana, 031 647 214, 01 430 44 10, www.mzu-lj.si

Strelsko društvo Olimpija, 040 748 868, www.sd-olimpija.si

Strelsko društvo Tabor-Ježica, 031 364 273, www.sdtaborjezica.blogspot.com

Šport Ljubljana, Park Rudnik, Športna dvorana Krim, Ob dolenski železnici 50

badminton: Badmintonski klub Olimpija, 040 330 161, www.badminton-olimpija.com

namizni tenis, mladina, člani, rekreacija vse generacije, veteran: Namiznoteniški klub Olimpija, 750 794, www.ntkolimpija.org

namizni tenis, mladina, člani: - Namiznoteniški klub Ilirija, 051 383 929, Namiznoteniški klub Ljubljana, 041 254 716

namizni tenis, rekreacija odrasli in veterani

Športno društvo Bela žogica, 041 643 984

Mestna zveza upokojencev Ljubljana, 01 430 44 10, www.mzu-lj.si

rokomet – ženske: Rokometni klub Krim, 01 427 39 39, www.rkkrim.com

rokomet – moški: Moški rokometni klub Ljubljana, info@mrk-ljubljana.si

tek (zbor pred dvorano): Športno društvo ABC šport, 040 632 030, www.abcsport.si

Vrtec Galjevica, Galjevica 35

ritmična gimnastika za otroke: Klub za ritmično gimnastiko TIM, 041 930 531, www.krgtim.si

splošna telovadba za otroke: Športno društvo ABC šport, 040 632 030, www.abcsport.si

Vrtec Zvezdica, Rakovniška ulica 5

Pilates: Pilates studio Peti element, 041 352 555, www.petielement.si

DRUGA DRUŠTVA IN ZAVODI

Četrtna skupnost Rudnik, stara OŠ Barje, Ižanska cesta 303

turizem: Turistično društvo Barje, 031 322 251, info@td-barje.si

konjerejstvo: Konjerejsko društvo Barje, 01 127 25 35, www.kdbarje.si

pevski zbor: Kulturno prosvetno društvo barje, 041 868 986, kpdbarje@gmail.com

ustvarjalne delavnice za odrasle: Ustvarjalno društvo Poligilda, 01 428 03 45, poligilda.slo@gmail.com

Četrtna skupnost Rudnik, Pot k ribniku 20

Taborniki: Društvo tabornikov rod Podkovani krap, taborniki.krapi@gmail.com

sadjarstvo, vrtnarstvo: Sadjarsko in vrtnarsko društvo v Ljubljani, 01 252 13 37

Dnevni center aktivnosti, Pot k ribniku 3a

ples, pevski zbor: Mestna zveza upokojencev Ljubljana - Dnevni centri aktivnosti za starejše, 01 427 12 21, www.dca-ljubljana.org

aktivnosti za upokojence: Društvo upokojencev Krim Rudnik, 01 427 12 21, du.krimrudnik@gmail.com

Različne lokacije

kultura in šport: Športno kulturno društvo AAB, 041 631 240, www.aabdrustvo.si

neformalno učenje: - Zavod Bob, 031 434 060, www.zavod-bob.si, Zavod Nefiks, 040 698 915, www.nefiks.si

IZBIRA GASILNEGA APARATA ZA VAŠ DOM

Veliko občanov se na nas obrača z vprašanjem, kakšen gasilni aparat kupiti za svoj dom.

Ročne gasilne aparate (kratica RGA, uporabljal bom okrajšavo gasilnik) je možno kupiti v tehničnih trgovinah, bencinskih servisih ter preko interneta. Ponudba je velika, cenovni razpon prav tako, saj so gasilniki na voljo v različnih velikostih ter polnjeni z različnim gasilnim sredstvom. Po zakonu mora biti na gasilniku nalepka z navodili v slovenščini, kjer se lahko preberejo vse informacije. Označeni so s požarnimi razredi, za katere gorljive snovi so namenjeni (A-trdne snovi; B-tekoče snovi; C-plini; D-lahke kovine; F-maščobe).

Gasilno sredstvo v gasilniku je lahko:

- Voda
- Pena
- CO₂
- Prah

Gasilniki na prah so najpogostejši. Na voljo so v izvedbah 1kg, 2kg, 6kg ali 9kg prahu. Prah zaustavlja kemično reakcijo gorenja. Njihova prednost je nizka cena, slabost pa v tem, da se prostori, kjer se jih uporabi, umažejo s prahom. Zato se odsvetuje njihova uporaba v stanovanjih, saj je prah s preprog, sedežnih naprav in podobno zelo težko odstraniti. Primerni so za vozila in zunanje prostore, kjer onesnaženost s prahom ni problematična (dvorišče, vrtno lope ipd.) Pri izbiri velikosti je potrebno upoštevati prostor, ki je na voljo, ter dejstvo, da je za operiranje z velikim gasilnikom (gasilnik z 9kg prahu tehta preko 10kg) potrebno biti dovolj močan.

Kljub dejstvu, da je voda najbolj razširjeno gasilno sredstvo, so gasilniki z vodo pojavljajo redko. Na voljo so v velikostih od 1 pa do 9 litrov vode. Z vodo se ne sme gasiti gorečih olj na štedilniku ter dimniških tuljav, saj ima to lahko katastrofalne posledice. Zato gasilniki z vodo niso primerni za kuhinjo, so pa uporabni v vozilih ali delavnicah. Glede velikosti velja enako pravilo kot pri prahu, velikost se izbere glede na razpoložljiv prostor in fizično moč.

Gasilnike na CO₂ je moč prepoznati po širokem ročniku iz plastike. Plin CO₂ je v gasilniku zaradi tlaku v tekočem stanju, zato se jih označuje s kilogrami tekoče faze. Najpogostejši velikosti sta 3kg in 5kg. CO₂ ohlaja in izpodriva kisik, ter s tem preprečuje gorenje. Zaradi tega je zelo primeren za gašenje elektronskih naprav in gašenje v stanovanju, medtem ko je zunaj, zaradi razpršitve po okolici, manj uporaben. Njihova cena je zaradi kompleksnejše posode nekoliko višja.

Gasilniki na peno, so med dražjimi gasilniki, so pa najbolj uporabni. Zelo primerni so za stanovanja in kuhinje, saj v nasprotju s prahom ne »umažejo« okolice. Primerni so tudi za vozila in zunanje prostore, oziroma za vse objekte, z izjemo dimniških

tuljav. Na voljo so v velikostih od 1 do 9 litrov pene. Za gašenje začetnih požarov v stanovanjih so dovolj že npr. 2 litrski, saj bodo predvsem starejši ljudje, velik 9 litrski gasilnik, težko uporabljali.

Pri nakupu gasilnika je potrebno pozornost posvetiti tudi njegovi namestitvi. Gasilnik je potrebno postaviti oziroma umestiti na kraj oziroma prostor, kjer bo v primeru požara lahko dostopen. Obvezno je potrebno o lokaciji namestitve gasilnika seznaniti tudi ostale stanovalce.

Upam, da vam gasilnika ne bo potrebno nikoli uporabiti. Ne pozabite, da v kolikor z gasilnikom sami ne morete pogasiti ognja, se je potrebno iz prostora umakniti, za seboj zapreti vrata, poskrbeti, da prostor zapustijo vse osebe in poklicati številko 112.

Prispevek je pripravil: *Robert Okorn*, svetovalec za javno gasilsko službo

PRAVLJIČNI DECEMBER

12.12.2019

*****

17H - 18H

PARK PRED VRTCEM GALJEVICA IN DVORANO KRIM

BAZAR IZDELKOV

*****

18H - 19H

DVORANA KRIM

SNEGULJČICA 2019

UČENKE IN UČENCI
OŠ OSKARJA KOVAČIČA

PLESNO RAJANJE

PLESNA ŠOLA MOJCE HORVAT

OBDARITEV

ČETRTRA SKUPNOST RUDNIK

ZA OTROKE DO 2. RAZREDA

Četrtna skupnost
Rudnik

Mestna občina
Ljubljana